

DJURGÅRDAREN 2/90

FAKTA OM

EKONOMIN

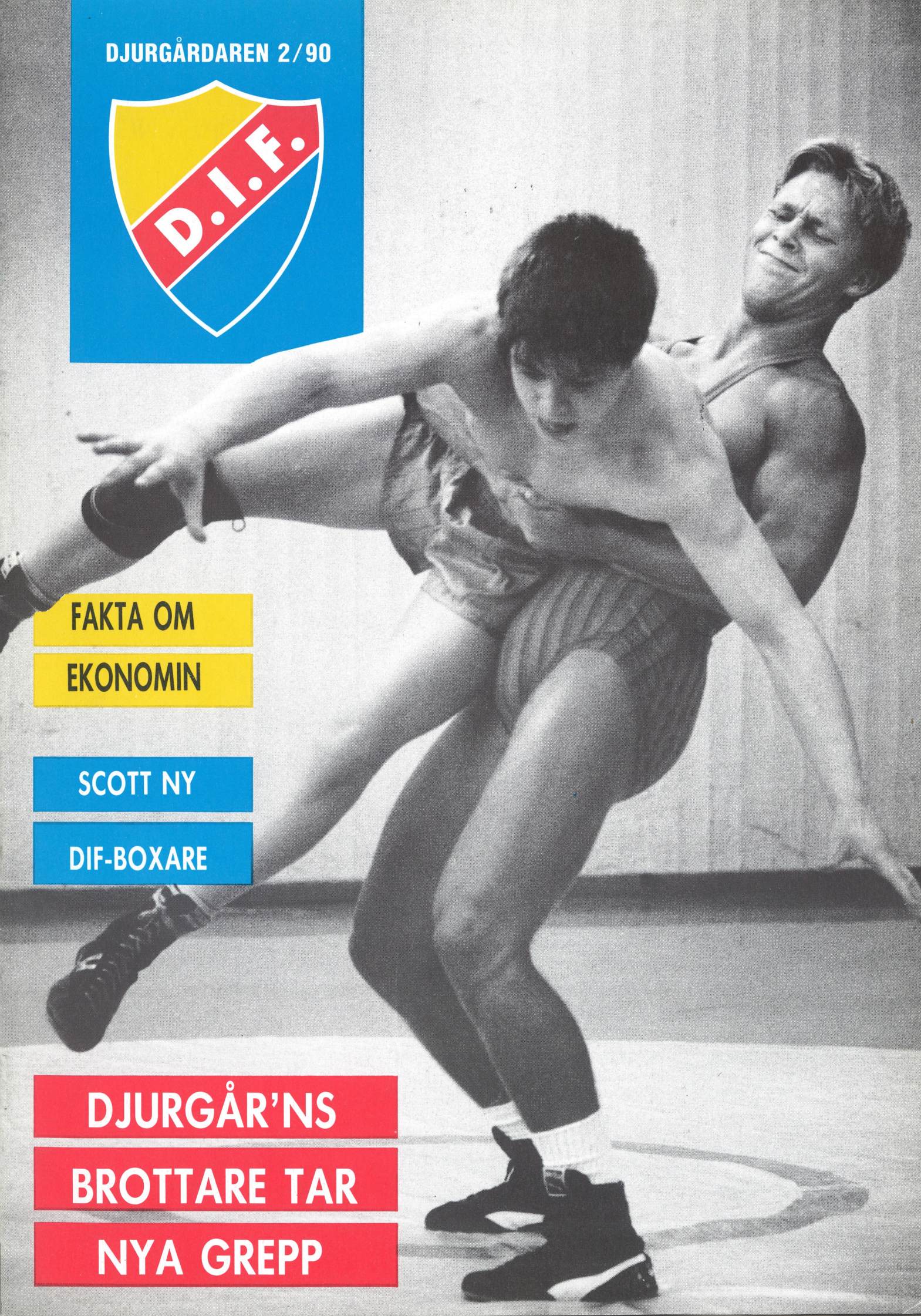
SCOTT NY

DIF-BOXARE

DJURGÅR'NS

BROTTARE TAR

NYA GREPP

DJURGÅRDENS

Bandy
Bobsleigh
Bordtennis
Bowling

Boxning
Brottning
Cykel
Fotboll

Grundad
18¹²/₃ 91

IDROTTSFÖRENING

Fäktning
Handboll
Ishockey
Konståkning

Orientering
Skidor
Slalom
Squash

Stadion i augusti 1990

Bäste Läsare,

Tidningen "DJURGÅRDAREN" utkommer med fyra nummer per år. Lämplig fördelning är då ett nummer per kvartal.

Första numret 1990 fick Du i din hand först i augusti månad. Orsaken till den sena utgivningen är främst en ansträngd ekonomi men även svårigheter med uppbyggnaden av medlemsregistret. Dessa faktorer har vi nu under kontroll. Vi kommer att ge dig resterande nummer jämnt fördelade före årsskiftet.

Med många hälsningar

Owe Svensson

Ansvarig utgivare

Postadress:
Klocktornet Stadion
114 33 STOCKHOLM

Telefon:
08/11 57 11

Telegramadress:
Djurgårdarna

Organisationnummer:
01 - 80 20 00 - 6782

Telefax:
08/21 15 83

Ny organisation säkrar idrotten

Djurgården går nu snabbt mot nästa steg i det omfattande rekonstrueringsarbetet som inleddes i samband med konkurshotet för några år sedan. Djurgården skall ombildas till en alliansförening med inom sig självständiga idrottsföreningar.

Vi står alltså inför ett mycket viktigt utvecklingssteg i vårt inre organisationsarbete. Vid senaste årsmötet, i maj, beslutades att inleda diskussioner och utredning om att organisera om verksamheten i självständiga föreningar, sammanhållna i en allians. Syftet: Att skapa ökat ansvar och ge ökade befogenheter på lägsta möjliga nivå.

Vi tror att vi på det här sättet snabbare når en stabil grund för djurgårdsidrotten. Men detta betyder inte att Djurgårdens IF upphör som idrottsförening. Det finns, och kommer att finnas, en stor gemenskap som håller oss samman, och den nya alliansstyrelsens policyskapande roll blir därför viktig. Alliansstyrelsen kommer dock inte att få något ekonomiskt ansvar.

Samarbetet mellan sektionerna och bolaget, DIF AB, kommer att utvecklas. Bolaget skall finnas med som en resursskapande faktor och samarbetspartner för de fristående sektionerna, en värdefull hjälp nu när det ekonomiska ansvaret kommer att vila på respektive sektionsstyrelser.

I samband med detta har styrelserna för fotbolls- och ishockeysektionerna kommit överens om en lösning för att reglera den skuld som Djurgårdens IF f.n. dras med. Denna skuldbörda kommer alltså inte att drabba några andra sektioner inom föreningen.

Nu återstår ytterligare utredningsarbete, innan vi på ett extra årsmöte så snabbt som möjligt kan enas och förankra den nya organisationsmodellen.

Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i Djurgårdens
överstyrelse

DJURGÅRDAREN

Officiell
tidning för
Djurgårdens
Idrottsförening,
Stockholm

Chefredaktör:
Janne Bengtsson

Ansvarig utgivare:
Owe Svensson

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, tel 08-769 26 24
Janne Bengtsson, 08-13 58 78
Claudio Bresciani, 08-13 50 00
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37
Ellika Svahn, 08-738 30 00
Dan Svanell, 08-24 19 20

Postadress för adressändringar
och prenumerationer:
Djurgårdens IF,
Box 260 62, 100 41 Stockholm
Adressändring skall göras
till ovanstående adress minst
tre veckor i förväg

Postgiro
5 69 16 - 0

Tidningen DJURGÅRDAREN
utkommer med fyra nummer om
året. Åsikter i artiklar och
reportage behöver inte nödvändigtvis,
med undantag för ledaren, vara
Djurgårdens Idrottsförening
och dess sektioners officiella
uppfattning.
Införda annonsers innehåll och budskap
står helt för annonsörens räkning.

Tryckeri:
Guidentryck AB, Bromma

BRA ÅR FÖR KONST- ÅKNINGS- TJEJERNA

Djurgårdens konståk-
ningsflickor har genom-
fört en mycket bra säsong,
på alla nivåer. Den senaste
tävlingen, i Örnsköldsvik,
fick se B-senioren Lotta
Tegnér på första plats.
Lotta tränas av Jane Berg-
vill.

På juniorsidan fanns
Diana Emanuelsson, 13 år
gammal, på en andra plats
bland 19 startande. Diana
tränas av Anette Olsson-
Craas. Bland de yngre
juniorerna tog Maria Sjö-
din, 12 år, en andra plats
bland 14 deltagare.

Som C-junior tävlade
Therese Johansson, 11 år,
med samma resultat, en
silvermedalj. Therese har
detta år även tagit hem
Grafström-pokalen, i svår
konkurrens med 21 delta-
gare. Dessutom vann The-
rese Kista Cup final, klass
sex. Helt klart är hon ett
mycket stort löfte.

Diana, Maria och The-
rese är bland de tävlings-
åkare som Anette Olsson-
Craas, tidigare SM-åkare,
hjälp till att "höja ribban".
Men också på bredden har
konståkningssektionen
lyckats.

Skridskoskolan i Kärr-
torp har drivits med fram-
gång, mycket tack vare
ordföranden i sektionen
Anita Tegnér och tränaren
Mikael Wischnowski. Yt-
terligare tränare kan behö-
vas till i höst då både Jane
Bergvill och Anette Ols-
son-Craas har fullt av trä-
nings- och tävlingsvilliga
åkare.

Svårigheterna med isti-
derna har denna säsong
inte nämvärt påverkat re-
sultatet, men ytterligare
en ishall behövs - det hål-
ler säkert både ishockey-
och bandysektionerna
med om. (Av Astrid Jeden-
malm)

Den nya styrelsen för DIF:s ishockey. Fr.v. Karin Larsson, Erik Jerring, (gamle storspelaren) Håkan Eriksson, ordförande Åke Bergdahl, Pelle Bergström, Stig Gidgård, Lars Hedström och Kurt Sjölander. Saknas på bilden gör Christer Magnusson.

FOTO: RALF GUSTAVSSON

BÄSTA HOCKEY- SÄSONGEN NÅGONSIN

Hockeyordföranden Åke
Bergdahl kunde vid sek-
tionens årsmöte konstate-
ra att säsongen 1989-90
såväl sportsligt som eko-
nomiskt måste vara den
bästa någonsin.

Vid sidan av att A-laget
för andra året i rad vann
SM-guldet, vann Djurgår-
den även på nytt guld i
pojks-SM och blev bästa
förening i St. Erikscupen
med tre segrande lag.

Även ekonomiskt blev
den gånga säsongen en
succé. Till detta bidrog
inte minst Globen och de
mycket goda publiksiffror-
na. Under grundserien var
publiknittet fantastiska
10 052 åskådare (budgete-
rat 6 715) och förra sä-
songens 6 468 åskådare.
Därtill gav slutspelet ett
publiknitt på 11 943 un-
der de fyra hemmamatch-
erna.

Den goda publiktill-
strömningen bidrog aktivt
till att hockeysektionen för
tredje året i rad kunde re-
dovisa ett ekonomiskt
överskott. Mot ett budget-
erat överskott för grundse-
rien på 123 000 blev ut-
fallet ett plus på 505 000.
Under slutspelet tillfördes
ytterligare 2 200 000 kro-
nor. Det totalt redovisade

överskottet för säsongen
blev därmed 2 705 000
kronor.

Noterbart är att det an-
slag som utgått från DIF
AB endast var 1 650 000
kronor mot utlovade
4 000 000 kronor.

Årsredovisningen för
DIF Hockey 1989-90 ser
ut som följer:

Intäkter (1 000 kr):
Matchintäkter 17 754
Reklamersättning
från DIF AB 1 646
Spelarförsälj 875
Övrigt 553
Summa intäkter 20 828

Kostnader:
Löner, soc. avg.
reseersättningar 9 273
Planhyra 5 671
Spelarköp 675
Träning, material 1 731
Övrigt 773
Summa kostnader ... 18 123
Resultat + 2 705

Årsmötet omvalde Åke
Bergdahl som ordförande
och Christer Magnusson
som ny styrelseledamot.
Styrelsen består nu av Åke
Bergdahl vald på 1 år),
Lars Hedström, Erik Jer-
ring, Kurt Sjölander (2 år)
samt Håkan Eriksson, Stig
Gidgård och Christer
Magnusson (1 år). I styrel-
sen ingår även Pelle Berg-
ström som hedersledamot
och en representant för
ungdomsishockey. I val-
beredningen sitter Gösta
Bohlinder (sammankal-
lande), Kalle Lilja och
Svante Ödman. (Av Ralf
Gustavsson)

EVA FRÅN DJURGÅR'N VANN VM I FEMKAMP

Sverige fick ingen världs-
mästarinna i modern fem-
kamp för damer, men
Djurgården fick.

Danskan Eva Fjellerup,
28, som i tre år tränat och
studerat hos Djurgårdens
enastående fäktsästare
Bela Rerrich i Stockholm
behöll både lugnet och led-
ningen när femkamps-VM
avslutades i slutet av
augusti. Eva avslutade
VM med en felfri ritt och
drygade ut avståndet till
värsta konkurrenten och
detroniserade mästari-
nan Lori Norwood från
USA.

Eva Fjellerup inledde
hela VM med en klar seger
i fäktning - tacka Bela
Rerrich för det - och se-
dan gick resten av bara
farten.

Grattis Eva. Och Bela.

DJURGÅR'N BÖRJAR BORTA MOT MALMÖ

Det här blir inte roligt för
de hopköpta och laxiga
skäningarna i elitserieny-
kningen Malmö IF:
Svenska mästarna Djur-
gårdens blir lagets motstån-
dare i första matchen. Elit-
serieishockeyn startar den
20 september och här är
höstprogrammet:

Torsdag 20/9:

Luleå-HV 71.
Färjestad-Brynäs.
AIK-Västerås.
Frölunda-Leksand.
Malmö-Djurgården.
Modo-Södertälje.

Söndag 23/9:

Södertälje-Malmö.
Djurgården-Frölunda.
Leksand-AIK.
Västerås-Färjestad.
Brynäs-Luleå.
HV 71-Modo.

Torsdag 27/9:

Luleå-Västerås.
Färjestad-Leksand.
AIK-Djurgården.
Frölunda-Södertälje.
Malmö-Modo.
Brynäs-HV 71.

Söndag 30/9:

Modo-Frölunda.
Södertälje-AIK.
Djurgården-Färjestad.
Leksand-Luleå.
Västerås-Brynäs.
HV 71-Malmö.

Torsdag 4/10:

Luleå-Djurgården.
Färjestad-Södertälje.
AIK-Modo.
Frölunda-Malmö.
Västerås-HV 71.
Brynäs-Leksand.

Söndag 7/10:

Malmö-AIK.
Modo-Färjestad.
Södertälje-Luleå.
Djurgården-Brynäs.
Leksand-Västerås.
HV 71-Frölunda.

Torsdag 11/10:

Luleå-Modo.
Färjestad-Malmö.
AIK-Frölunda.
Leksand-HV 71.
Västerås-Djurgården.
Brynäs-Södertälje.

Söndag 14/10:

Frölunda-Färjestad.
Malmö-Luleå.
Modo-Brynäs.
Södertälje-Västerås.
Djurgården-Leksand.
HV 71-AIK.

Torsdag 18/10:

Luleå-Frölunda.
Färjestad-AIK.
Djurgården-HV 71.
Leksand-Södertälje.
Västerås-Modo.
Brynäs-Malmö.

Söndag 21/10:

AIK-Luleå.
Frölunda-Brynäs.
Malmö-Västerås.
Modo-Leksand.
Södertälje-Djurgården.
HV 71-Färjestad.

Torsdag 25/10:

Luleå-Färjestad.
Södertälje-HV 71.
Djurgården-Modo.
Leksand-Malmö.
Västerås-Frölunda.
Brynäs-AIK.

Söndag 28/10:

Färjestad-Luleå.

HV 71-Södertälje.
Modo-Djurgården.
Malmö-Leksand.
Frölunda-Västerås.

Torsdag 1/11:

HV 71-Luleå.
Brynäs-Färjestad.
Västerås-AIK.
Leksand-Frölunda.
Djurgården-Malmö.
Södertälje-Modo.

Söndag 4/11:

Malmö-Södertälje.
AIK-Leksand.
Färjestad-Västerås.
Luleå-Brynäs.
Modo-HV 71.

Tisdag 6/11:

Frölunda-Djurgården.

Torsdag 15/11:

Västerås-Luleå.
Leksand-Färjestad.
Djurgården-AIK.
Södertälje-Frölunda.
Modo-Malmö.
HV 71-Brynäs.

Söndag 18/11:

AIK-Södertälje.
Färjestad-Djurgården.
Luleå-Leksand.
Brynäs-Västerås.
Malmö-HV 71.

Tisdag 20/11:

Frölunda-Modo.

Torsdag 22/11:

Djurgården-Luleå.
Södertälje-Färjestad.
Modo-AIK.
Malmö-Frölunda.
HV 71-Västerås.
Leksand-Brynäs.

Söndag 25/11:

Färjestad-Modo.
Luleå-Södertälje.
Brynäs-Djurgården.
Västerås-Leksand.

Tisdag 27/11:

AIK-Malmö.
Frölunda-HV 71.

Torsdag 29/11:

Modo-Luleå.
Malmö-Färjestad.
Frölunda-AIK.
HV 71-Leksand.
Djurgården-Västerås.
Södertälje-Brynäs.

Söndag 2/12:

Färjestad-Frölunda.
Luleå-Malmö.
Brynäs-Modo.
Västerås-Södertälje.
Leksand-Djurgården.
AIK-HV 71.

Onsdag 5/12:

Södertälje-Leksand.

Torsdag 6/12:

Frölunda-Luleå.
AIK-Färjestad.
HV 71-Djurgården.
Modo-Västerås.
Malmö-Brynäs.

Söndag 9/12:

Luleå-AIK.
Brynäs-Frölunda.
Västerås-Malmö.
Leksand-Modo.
Djurgården-Södertälje.
Färjestad-HV 71.

Cupmästare är vi allihopa. stående fr.v. Mikael Martinsson, Thomas Lundmark, Peter Skoog, Krister Nordin, Janne Andersson, Leif Nilsson, Jens Fjellström och Niklas Karlström. Knä sittande: Peter Mörk, Anders Almgren, Stephan Kullberg, Glenn Schiller och Ken Burwall. FOTO: LARS PEHRSON

CUPMÄSTARE EFTER 3-0 PÅ HÄCKEN

Djurgårdens fotbollsgarbar blev svenska cupmästare efter finalseger på Råsunda mot Häcken med 3-0. Därmed öppnas på nytt vägen ut i Europa för fotbollslaget, som tagit en plats i cupvinnarcupen.

Djurgår'n behövde fem matcher för att vinna cupen. Här är matcherna i tur och ordning samt målskyttarna:

- **Spånga IS (b) 7-0:**

Målskyttar:
Lars Lundborg
Leif Nilsson
Niklas Karlström (2)
Steve Galloway
Peter Skoog
Mikael Martinsson

- **IFK Luleå (b) 6-3 efter förlängning och straffar:**

Målskyttar:
Glenn Schiller
Stephan Kullberg
Krister Nordin
Niklas Karlström
Glenn Myrthil
Kefa Ohlsson

- **Helsingborg (b) 3-2:**

Målskyttar:
Peter Mörk
Peter Skoog
Mikael Martinsson

- **IFK Göteborg (b) 7-6 efter förlängning och straffsparkar:**

Målskyttar:
Glenn Schiller
Stephan Kullberg
Krister Nordin (2)
Niklas Karlström
Ken Burwall
Mikael Martinsson

- **BK Häcken (n) 3-0:**

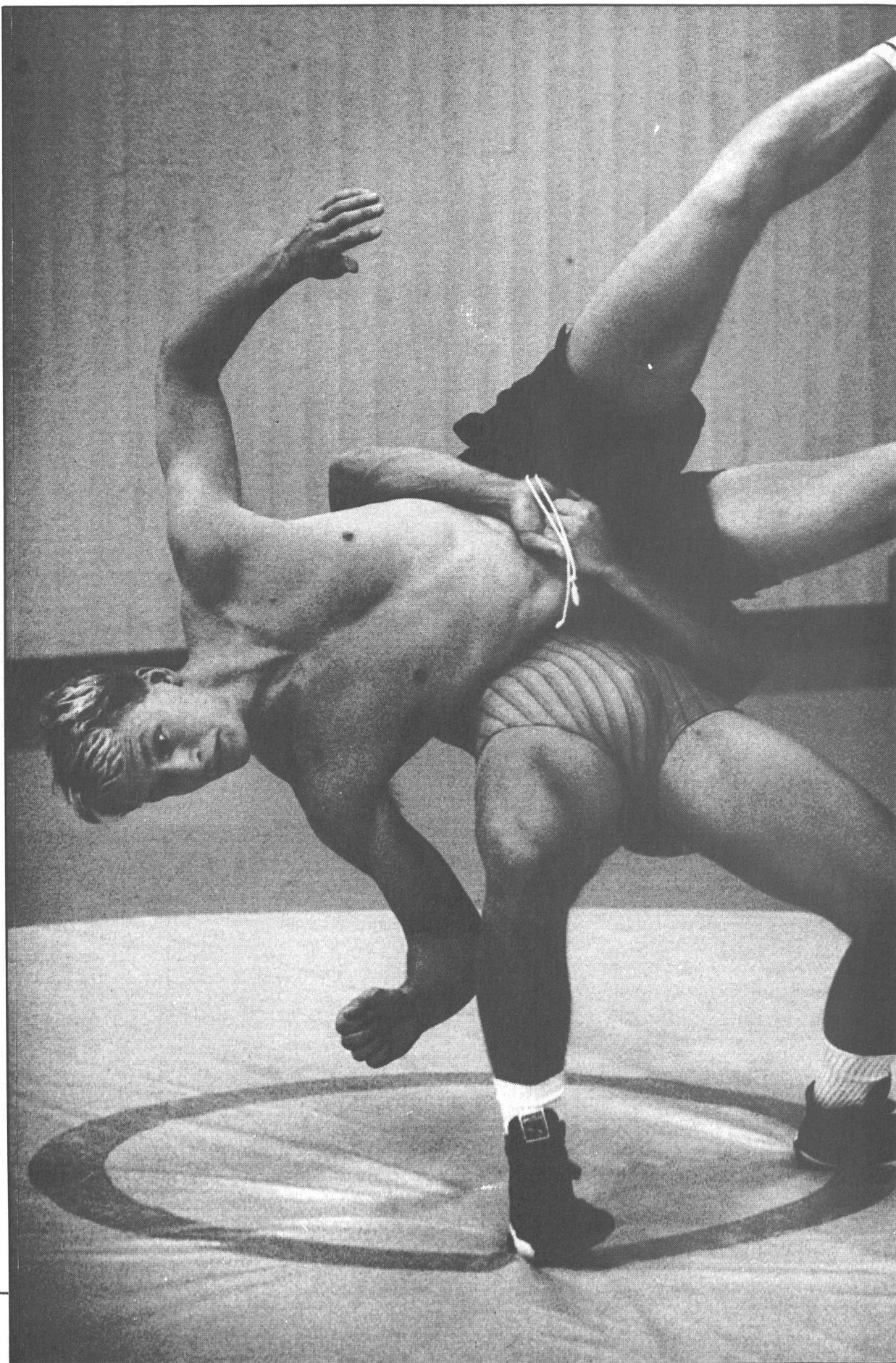
Målskyttar:
Mikael Martinsson (2)
Krister Nordin

- Det blev ingen större succé i Svenska cupen, säsongen efter cupsegern. I själva verket bär resultatet lite av fiaskostämpel. Tre matcher lång blev cupsgan den här gången: Först besegrades Alnö med 2-1 efter förlängning. Sedan Gimo med övertygande, förkrossande 8-0. Och sedan 1-2 mot division III-laget Zeros från Motala. Djurgårdens Costa Rica, om ni så vill.

DIF:S BROTTARE TAR

Jonny Månsson är en av Djurgårdens bästa brottare. Här är det Lars Johansson som på träning, råkar ut för ett ovänt livtag och bjuds på en luftfärd.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

NYA, DJÄRVA, GREPP

Av RALF GUSTAVSSON

—Jag vet att Djurgårdens brottnings har hamnat på efterkälken och inte är vad den var på 50- och 60-talet, då jag själv var aktiv. Egentligen borde jag för länge sedan ha slutat med det här, men jag tycker brottnings är en så fin sport att jag inte kan lägga av.

Så säger Bengt Fridh, en av de verkliga eldsjälarna och veteranerna inom Djurgårdens brottnings, när vi träffar honom och de övriga djurgårdsbrottarna nere i träningslokalen i Åkeshovshallen.

Medan vi båda står och tittar på två knattebrottare som går en träningsmatch på en av brottarmattorna i lokalen tillägger han;

—Många har en så konstig uppfattning om brottnings, och tror att man måste vara stor som Tomas Johansson för att bli en bra brottare. Det är helt fel. Titta bara på Edvin. Han vägde under 60 kg, men var tvåa i världen.

Den Benke syftar på är gamle storbrottaren Edvin Vesterby — Djurgårdens genom tidernas mest meriterade individuella idrottsman, som vi också hittar i brottningslokalen denna kväll. Precis som Benke brottades Edvin hela sin karriär för Djurgården och precis som Benke har han svårt att släppa kontakten med brottnings. Idag är 63-åriga Edvin ordförande i brottningssektionen och han ingår tillsammans med Bengt Fridh och Kalle Månsson i sektionens tränartrojka.

Benke håller i träningarna på måndagar och torsdagar. På torsdagarna, som är reserverade för elitbrottarna, gör han det tillsammans med Edvin. Kalle Månsson håller i onsdagar och fredagar. Fredagskvällarna är därvid avsedda endast för sektionens nybörjarebrottare.

Motigt

De senaste åren har varit lite motiga för brottningssektionen.

—Tyvärr har vi inte nått de framstående placeringar som vi för några år sedan hade hoppats på. En av orsakerna är att vi tappat fem av våra bästa brottare. Förra året upphörde också samarbetet med Skå BK. Det var i många avseenden ett avbräck för vår verksamhet, säger Benke.

Härigenom drogs också de två lag tillbaka, som DIF tillsammans med Skå deltog med i seriesystemet. Genom att

Djurgården inte själva kunde fylla upp alla de tio viktklasser som krävs så är klubben för närvarande inte representerad med något lag i något seriesystemet.

Optimism

Även om det varit lite motigt för brottningssektionen under de senaste åren, satsar man optimistiskt vidare med träningar i Åkeshovshallen fyra kvällar i veckan.

—Varje kväll har vi denna säsong haft i genomsnitt 25 brottare i träning. När vi startade säsongen i höstas så var det än fler. Som alltid försvinner vissa, men förvåningsvärt många är kvar. Det är ett klart positivt inslag, säger Benke.

Djurgårdens brottningssektion består idag av såväl elitbrottare som juniorer och knattebrottare. Vi återfinner även en och annan s.k. "föredetting" i träningslokalen. Det är dessa killar som, precis som Benke och Edvin, har lite svårt att slita sig från brottarmattorna. I alla kraftsporters träningslokaler hittar man lustigt nog denna kategori, som mer håller igång för att det är kul än för att vinna några nya segrar.

Ungdomssatsning

Speciellt glädjande tycker sektionen att den stora tillströmningen av unga brottare är. Att nya utövare söker sig ner till träningslokalen är dock ingen slump. Brottningssektionen jobbar aktivt med att få ner nya ungdomar till Åkeshovshallen.

—Vi skickar ut informationsblad, besöker skolorna här i Västerort och vi talar med gymnastiklärare och rektorer. Dessutom ordnar vi öppet hus här i träningslokalen på helger och skollov. Det är mödosamt, men det ger resultat, hävdar Kalle Månsson.

Kalle tar hand om de allra yngsta. De nybörjare han tränar är när de kommer mellan 8 och 10 år. Under de första åren blir det mer lek än träning.

—Brottnings är en krävande sport. Därför får vi börja lite försiktigt med att göra killarna formbara och successivt få dem motiverade att lära sig brottnings svåra konst. Det kräver tålmod och tar sin tid. Men när vi fått dessa unga killar att verkligen upptäcka hur kul det här är, då har vi nått långt, säger Kalle.

Kärvt ekonomiskt

När knattebrottarna kan klara ett lagom hårt träningspass går de över till Bengt Fridh, som är ansvarig för Djurgårdens ungdomsbrottare.

Liksom många andra idrottsföreningar satsar idag brottningssektionen en stor del av sina resurser på sina yngsta utövare.

— Istället för att träna juniorer och vuxna brottare med bra förutsättningar för sporten, blir många tränare idag därför mer någon form av lekfarbror än brottningsstränare, säger Benke.

Vad betalar då kommunen för detta sociala arbete som brottningssektionen och andra idrottsföreningar utför?

— Tyvärr nästan ingenting. Av våra totala årliga intäkter på cirka 50.000 kronor kommer bara 1/3 från kommunen i form av aktivitetsbidrag. Bidragen från föreningens huvudstyrelse är minimala. Bland annat får vi av någon anledning inte ut vår andel av de medlemsavgifter som betalas in till föreningen. Vi är därför hänvisade till att skapa våra intäkter helt på egen hand. Vi gör uppvisningar, ordnar egna lotterier och städar naturområden här ute i Bromma och på andra håll, säger Bengt Fridh och tillägger;

— Under många år har Lennart Öbergs fantastiska arbete givit oss ett behövligt tillskott i kassan. Varje år drar Lennart genom sin bingoverksamhet ute i Skärholmen in runt 1,5 miljoner kronor till föreningen. Det är pengar som vi heller inte sett röken av de senaste åren.

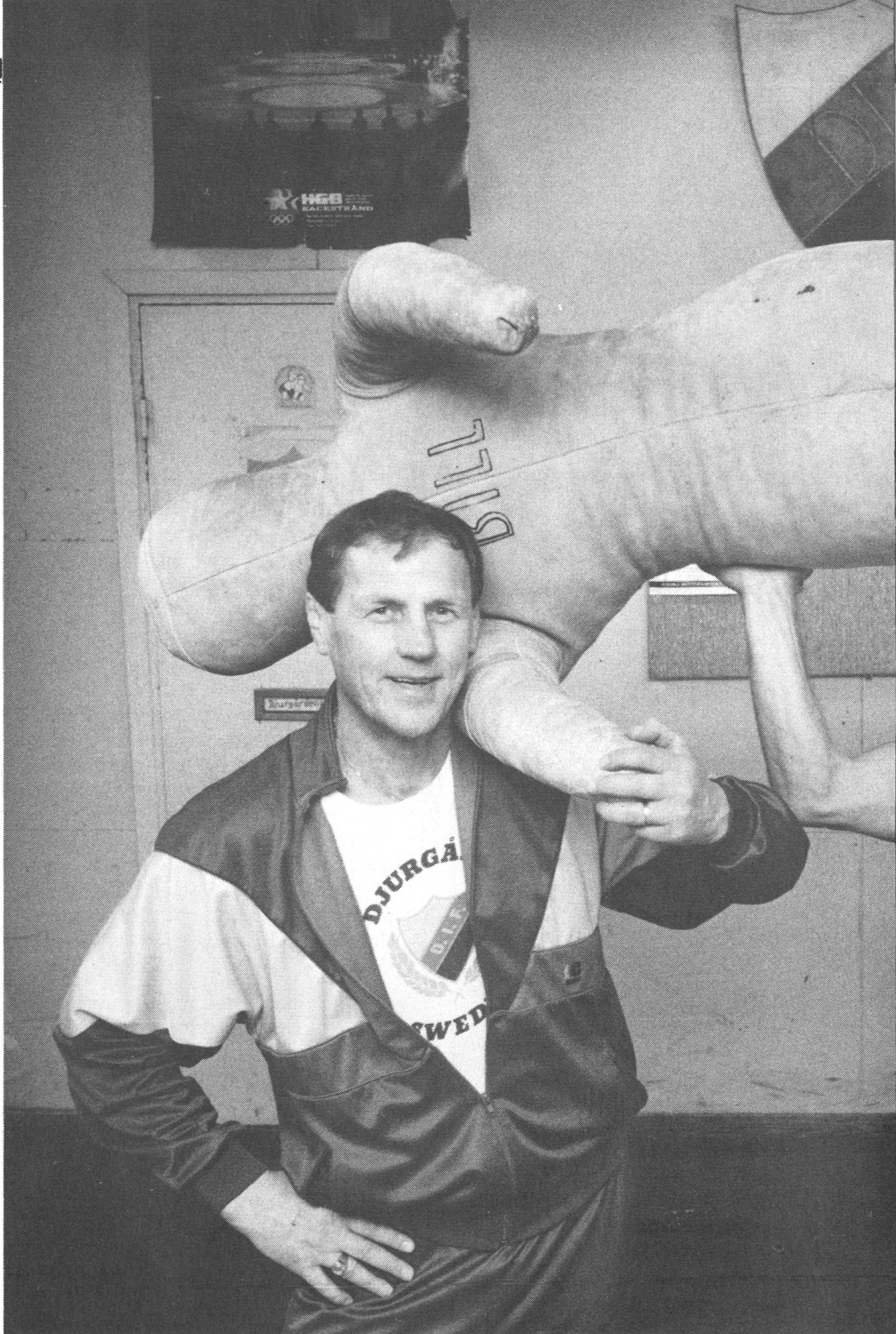
Pengar behövs i verksamheten för att kunna göra den livskraftig. Inte minst gäller det tävlingsverksamheten. Nu när DIF inte har något serielag blir deltagandet i olika individuella tävlingar och turneringar desto viktigare. Huvudsakligen deltar sektionen i tävlingar i Mälardalen. Det är viktigt, menar Benke, att killarna får tävlingsrutin och att dom får känna den stimulans som deltagandet i dessa tävlingar innebär. Nästan varje helg är det någon tävling, men sektionen har tyvärr inte råd att delta i alla.

— Problemet är kostnaderna. Resor och uppehälle är en tung utgiftspost för oss, säger Benke.

— Skall myndigheterna nu också genom den nya skattereformen göra dessa utgifter dyrare och därmed ytterligare urholka våra knappa ekonomiska resurser, så undrar jag om helt ideella idrottsliga verksamheter som exempelvis Djurgårdens brottnings har en chans att överleva. Man frågar sig oroligt om myndigheterna verkligen har satt sig in i vad deras förslag kommer att innebära för den helt ideella del av idrottsrörelsen som vi representerar, säger en kritisk Bengt Fridh.

Styrka och självförtroende

Till följd av de rådande ekonomiska förutsättningarna går det idag inte att köpa ihop ett lag. Enda möjligheten är därför att chansen att fostra egna brotta-

re. Det är också det som ligger bakom den ungdomssatsning som brottningssektionen nu gör. När det gäller skolningen av dessa unga brottare är Benke väldigt nogga med att redan tidigt lära dem hur de skall uppträda såväl på som utanför brottarmattan.

— När vi är ute och tävlar brukar jag säga åt dem: "Nu visar vi för det första att vi är djurgårdare. Inget gnäll och inget tjafs om ni får stryk. Ni skall vara raka och fina mot domare och motståndare. Även om ni ogillar ett domslut så är det domaren som dömer."

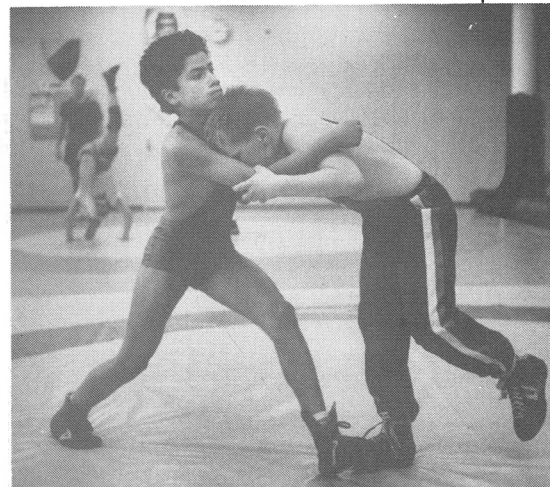
— Här nere i träningslokalen brukar vi också prata en del om att det är här på brottarmattan och inte på skolgården som man skall visa vem som är starkast eller vem som kan slå den bästa maran eller nacksvinget.

Genom brottningssektionen fostras och utvecklas dessa unga killar. De får både styrka och självförtroende. Benke berättar en liten episod som han för några veckor sedan upplevde här i träningslokalen och som just vittnar om detta;

— Det var två judokillar i 15-årsåldern, som också håller till här i Åkeshovshallen, som kom och frågade om de fick vara med och brottas.

Konkurrens om intresset

Dom fick prova sina krafter mot våra killar. En av våra knattar som bara var hälften så lång som dessa judokillar lå ner båda två. Den ene med ett riktigt nacksving. När jag berättade för dessa judokillar att den kille som just lagt ner dem på mattan var 9 år så såg dom snop-

På starka armar vilar träningsdockan Bill hos ledartrion och eldsjälarna i djurgårdsbrottningen. Fr.v Bengt Fridh, Kalle Månsson och den olympiske silvermedaljören Edvin Vesterby. Bilden ovan: Två av sektionens bästa knattebrottare är Mikael Sehlin och Peter Svendheim.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

na ut och den ena av dem sa lite hastigt; "Du, vi måste gå nu!"

Det gäller inte bara att få fram bra brottare. Det gäller också få behålla dem. I dagens läge när så mycket konkurrerar om ungdomarnas intresse är det inte så lätt alla gånger.

— Många av våra ungdomar bygger hos oss upp en fysik, som många gånger gör att dom kan få en bra start även i andra idrotter. Det gör att många av dem nästan direkt kan hoppa in i andra idrotter och där nå framgång, säger Benke.

När de blir lite äldre kommer också detta med pengar på olika sätt in i bilden.

— Idag är det inte ovanligt att man som ledare av relativt unga killar kan få höra. "Jag har inte tid att åka och tävla

den här helgen för jag skall jobba. Jag tjänar 2.000 om jag jobbar den här helgen":

Inom brottningen finns det dock inga pengar.

— Det verkar det dock finnas långt ner i juniorleden i vissa andra sporter. Med stöd av sponsorer kan man penningsvängen till dessa sporter locka över våra lovande brottare. Det är klart att det är många ungdomar som faller för sådana locktoner. Där har vi, när det gäller det ekonomiska, tyvärr inte så mycket att sätta emot, säger Benke.

Ett fall framåt

Bengt Fridh har genom åren fått fram många lovande brottare. En av de första var Frank Andersson på 70-talet och det har blivit många sedan dess.

— Benke har under många år lagt ner ett oerhört jobb. Det viktiga är att vi kan hålla kvar dom här unga killarna som han fått fram. Målsättningen är att vi skall få ihop till ett eget serielag. Jag tror att förutsättningar för det är mycket goda genom den lovande ungdomskull som vi nu har på gång, säger ordföranden Edvin Vesterby.

Medan Edvin lägger ut texten om framtiden tittar gårdagens brottarlegendarer ner på honom från porträttgalleriet på väggarna i brottningssektionens expedition. Där hänger porträtt på Djurgårdens förste världsmästare i brottning Fritjolf Svensson, och på många av de andra gamla kämparna under sektionens snart 80-åriga historia. Det är klart att föreningens stolta brottartraditioner med 52 svenska mästerskap och två svenska lagmästerskap förpliktar.

Med sin ungdomssatsning rustar Djurgårdens brottning med tillförsikt och optimism för framtiden. En av dess yngsta representanter kommer just in i på brottningsexpeditionen. Hans namn är Peter Svendheim. Han är nio år. Han har gått sex matcher och vunnit alla. När jag frågar honom om han inte, som jag, tycker att ett av de mest spännande och ovissa ögonblicken av en brottningsmatch är när domaren efter matchen skall höja armen på den som vunnit, så säger han oförstående;

— Jag vet inte för jag har hittills bara vunnit mina matcher på fall.

Vi hoppas att Peter och hans kompisars fallsegrar på brottarmattorna i framtiden också skall bli ett fall framåt för Djurgårdens brottning.

HOCKEY KLUBBEN

SPÄNNING DRAMATIK ACTION – HOCKEY.

Spänning, dramatik, action – allt i ett ord – ishockey. En ny säsong står för dörren. Spänningen stiger dag för dag. Alla ser vi fram emot seriestarten. Hur skall det gå. Vilka spelare kliver fram den här säsongen? Snart är det nedsläpp i Globen och det är dags för hockeyfest.

ÅRETS NYHET!

I år kan du som medlem i klubben uppleva lite mer runt själva matchen. Speciellt för dig

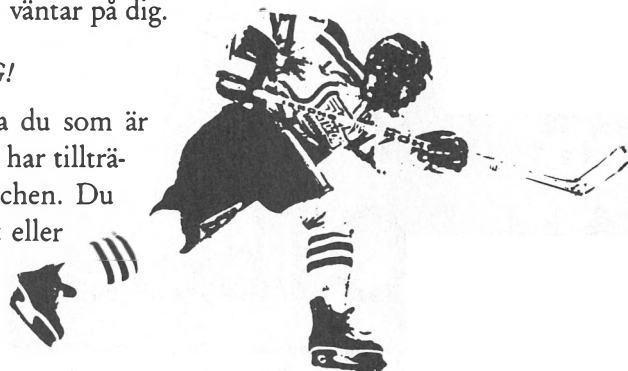

öppnar vi denna säsong något som vi kallar HOCKEY-KLUBBEN. Alldeles intill ingången till Stockholm Globe Hotel ligger Hockey-Klubben och väntar på dig.

BARA FÖR DIG!

Det är nämligen bara du som är medlem och över 18 år som har tillträde både före och efter matchen. Du visar upp ditt medlemskort eller det bifogade plastkortet ifyllt med ditt namn eller löser helt enkelt medlemsavgiften vid entrén om du glömt detta.

SE SENASTE MATCHEN! PÅ VIDEO.

Från klockan 17.00 i veckan eller klockan 15.00 på söndagar så kan du se den föregående matchen på video, träffa kompisar, äta en bit, ta ett glas öl om du är över 18 år och titta på artister som värmer upp inför matchen. Musik och andra överraskningar får du på köpet som medlem.

Spänning, dramatik och action – hockeykväll i Globen. Välkommen till Klubben – vi syns.

STOCKHOLM GLOBE HOTEL

SCOTT NY DIF-BOXARE

Av JANNE BENGTLSSON

Se där ett nyförvärv som heter duga till Djurgårdens boxningsektion: George Scott, olympisk silvermedaljör i lättvikt.

George blev vederbörligen hyllad och presenterad i samband med succé-fotbollsmatchen mot Hammarby (9-1) i augusti, och avslöjade bl a detta:

- Djurgårdare har jag alltid varit. När jag spelade fotboll som grabb drömde man ju om Djurgår'n.

Fast han spelade för Rönninge...

Nu blev det Djurgår'n till slut för George, inte i fotboll men väl i boxning, en sport där George tillhör världseliten, inte minst manifesterat av silverplatsen i OS i Söul 1988. Där kamperade George fö ihop med bronsmedaljören (63,5 kg) Lasse Myrberg - nu ungdomstränare och tävlingseldsjäl hos djurgårdsboxarna på Kronobergs-gatan 33, strax intill Fridhemspian i Stockholm.

Gammal bekant

Också tränaren Uffe Carlsson är en gammal bekant, från OS och landslaget:

- Det tar tid att lära känna en ny tränare, säger George som tidigare tillhört DIF:s värsta konkurrentklubb Linnéa från söder, där han tränats av Yngve Johansson. Uffe har ett helt annat tempo än vad jag är van vid, han försöker få mig att vara lugn samtidigt som jag stressar min motståndare. Det är svårt.

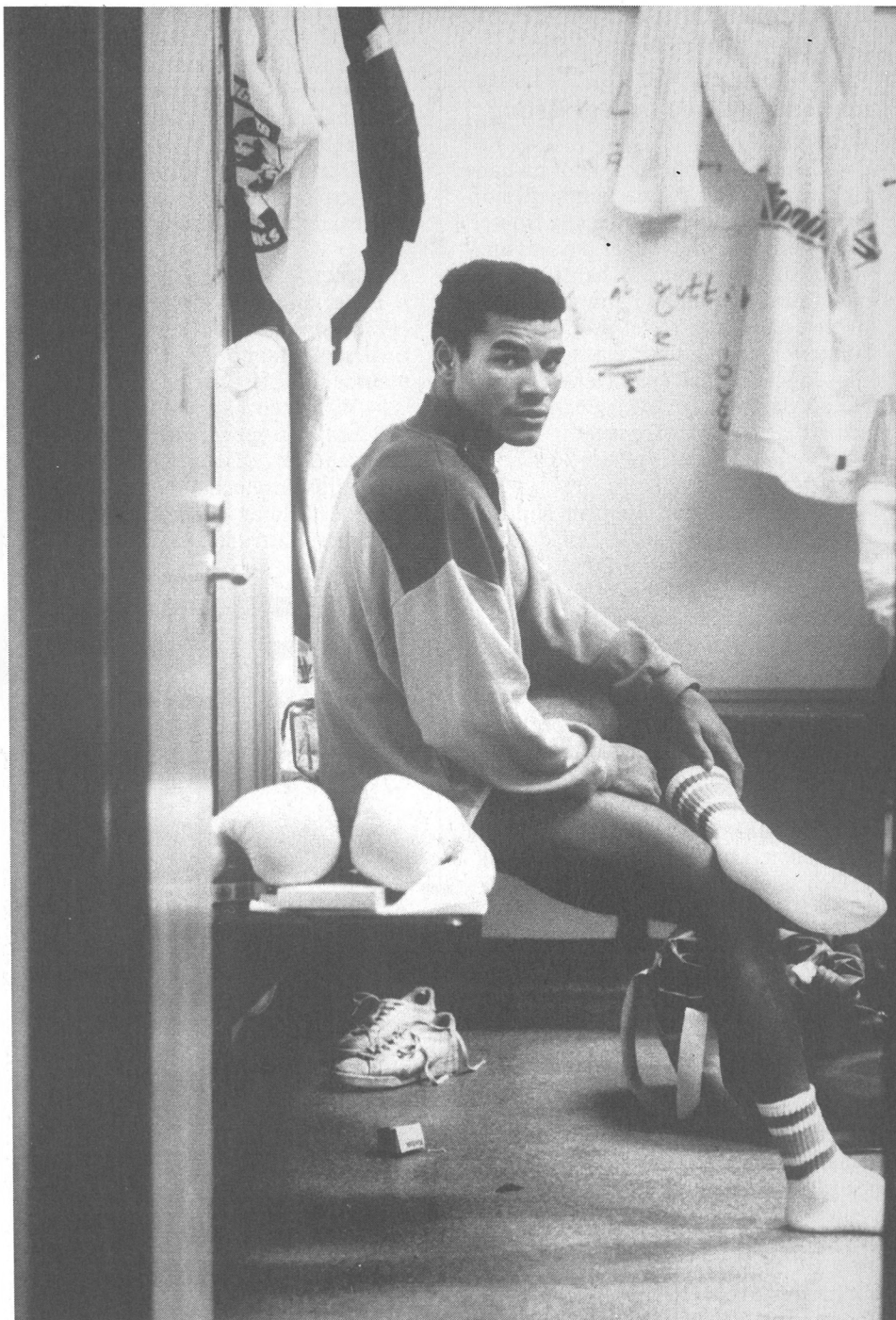
George Scott är ingen "klubbhoppare" som går till vilken klubb som helst för pengar. Under de sju-åtta år han sysslat med boxning har han "avverkat" bara tre klubbar, moderklubben Rapid i Västerås, Linnéa och nu Djurgården:

- Det viktiga för mig är att få rationell och bra träning, säger han. Uffe planerar min träning väldigt noggrant.

EM på hemmaplan

Förhoppningsvis ger det bra resultat när Europamästerskapen i boxning avgörs på hemmaplan i Göteborg i början av maj nästa år.

Boxarna har full fart i lokalen inför säsongen 1990-91. Bland nyförvärven märks också USA-ättade lätte tungviktaren (81 kg) Rodney Blizzard, rege-

George Scott är en av världens bästa boxare i sin klass - ett stort svenskt löfte inför EM-tävlingen i Göteborg i maj nästa år. Nu tränar George hos Ulf Carlsson och boxar i Djurgårdens färger.

rande svensk mästare i klassen. I lokalen tränar också regerande svenske mästaren i lätt mellanvikt (71 kg) Marcel Yman, som skall studera på GIH i tre år. Efter en överenskommelse mellan klubbarna kommer Yman, boxningsfostrad i Djurgården, fram till EM dock att tillhöra sin nuvarande klubb Timrå BK.

Lasse Myrberg sköter tillsammans med Kent Pira ungdomsträningen, hittills med mycket gott resultat. Djurgårdsgrabbar har redan utmärkt sig i sk diptomtävlingar (tävlingar menade som skolning för boxarna) runt om i sta'n.

Så räkna med Djurgår'n boxning säsongen 1990-91.

Hösten 1983 fick de bägge djurgårdsledarna Hasse Backe och Gösta "Knivsta" Sandberg tips om en lovande 20-åring, som höll till på mittfältet i dåvarande div. I-klubben Hudiksvalls ABK.

I år gör Leif Nilsson, 27 i sommar, sin sjunde A-lagssäsong i Djurgården.

— Jag trivs oerhört bra! I början hade jag svårt att socialt anpassa mig till storstaden. Men nu trivs jag på alla fronter, säger Leif, som inte räknar med att återvända till Norrland när han lägger av med fotbollsspelandet i Djurgården.

Men när det blir, vet inte Leif idag. Numera tar han ett år i taget.

— Jag tänker hålla på så länge jag känner att det är roligt, att jag hänger med och att jag gör nytta för laget.

Rutinerad

Tillsammans med Stephan Kullberg och Glenn Schiller utgör Leif de äldre och rutinerades skara i årets Djurgården. Med sina sju säsonger är han i dag den meste djurgårdaren i laget.

— Det finns oerhört många unga och duktiga spelare i årets fotbollstrupp. Killar, som kan gå hur långt som helst. Därför är jag inte det minsta orolig för föreningens framtid, försäkrar Leif.

De första åren i DIF spelade Leffe på mittfältet. Men hösten 1986 flyttade dåvarande DIF-tränaren Björn Westerberg ned honom i backlinjen.

Och så har det blivit sedan dess!

Målskytt

Backplatsen till trots, brukar Leffe alltid finnas med i målprotokollet vid några tillfällen varje säsong.

— Mitt viktigaste mål hittills i Djurgården var säsongen 1987 då jag sköt det avgörande målet mot IFK Eskilstuna i seriefinalen i div. I norra. Den sköna känsla som då infann sig, återkommer jag gärna till.

Leif värvades som sagt som höger mittfältare av herrar Backe och Sandberg till säsongen 1984. Men sedan de första åren har det mestadels handlat om försvarsspel i banktjänsteman Nilssons fotbollsliv.

Då Tommy Söderberg tog över 1987 flyttade han över Leffe till vänsterkanten. Och där spelar han ännu idag.

Flera tränare

— Trots att jag haft sammanlagt fyra olika tränare under mina sju år i Djurgården, har det ändå inte blivit någon större skillnad på spelet. Vi har spelat 4-4-2 hela tiden. Däremot verkar det som årets tränare Lennart Wass priorite-

rar spelet och lret något mer än de övriga.

Under sina säsonger i DIF-fotbollen har Leif Nilsson varit med om det mesta en svensk fotbollsspelare kan uppleva.

— Upplevelsen då vi kvalslog GAIS 1985 på Stadion, var enorm! Lika glad som jag då var, lika besviken var jag året därpå då vi åkte ur direkt.

Sedan kom sommaren 1987 med Benke Brobergs fall, ackordsuppställning och föreningens hela existens hängde på en mycket skör tråd.

— Därför var det otroligt skönt då seriesegern och den allsvenska platsen var klar några månader senare.

Final mot MFF

Leifs andra säsong i allsvenskan (1988) slutade med slutspel och SM-final mot Malmö FF. I fjol kom laget utanför slutspelsplats.

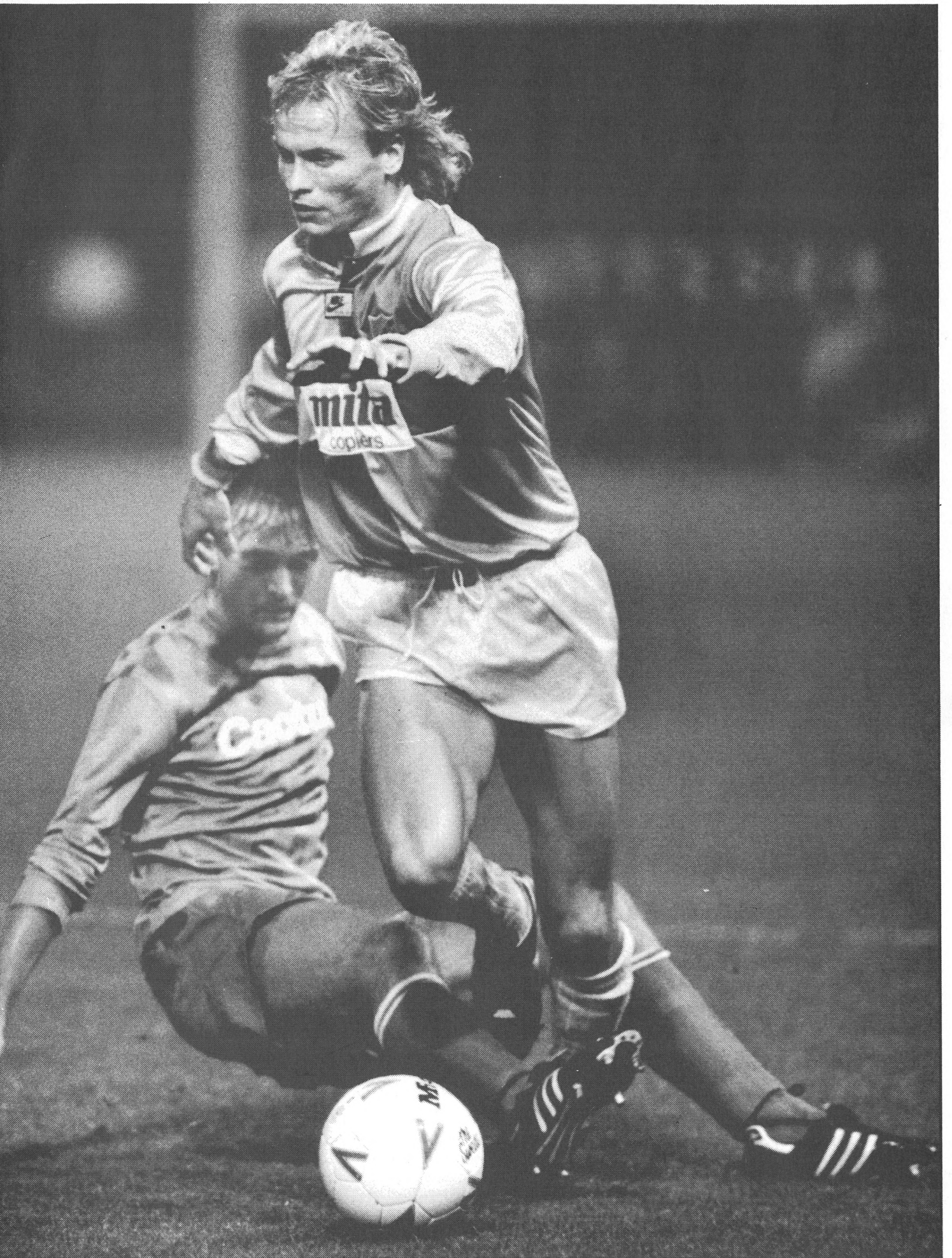
— Vi har en härlig stämning och en god anda i truppen. Jag hoppas därför att även årets säsong ska kunna läggas till de ljusa minnena, då den färdigspelets i höst, slutar veteranen i nittioalets första fotbollstrupp i Djurgårdens IF

LEIF
ÄR

VETERANEN

SOM BARA BLIR BÄTTRE OCH BÄTTRE

Leif Nilsson, ursprungligen från Hudiksvall i södra Norrland, är veteranen i dagens blårandiga fotbollsgång. En spelare som växer med uppgiften. FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

FRISK- VÅRD PÅ KLASSISK MARK

Av TOM AGNBLAD

På klassisk idrottsmark ligger Fiskartorpet, ett stenkast från Stockholms Centrum. I Lill-Jansskogens och Stora Skuggans rekreatiomsområden tornar Fiskartorpet upp som juvelen i kronan.

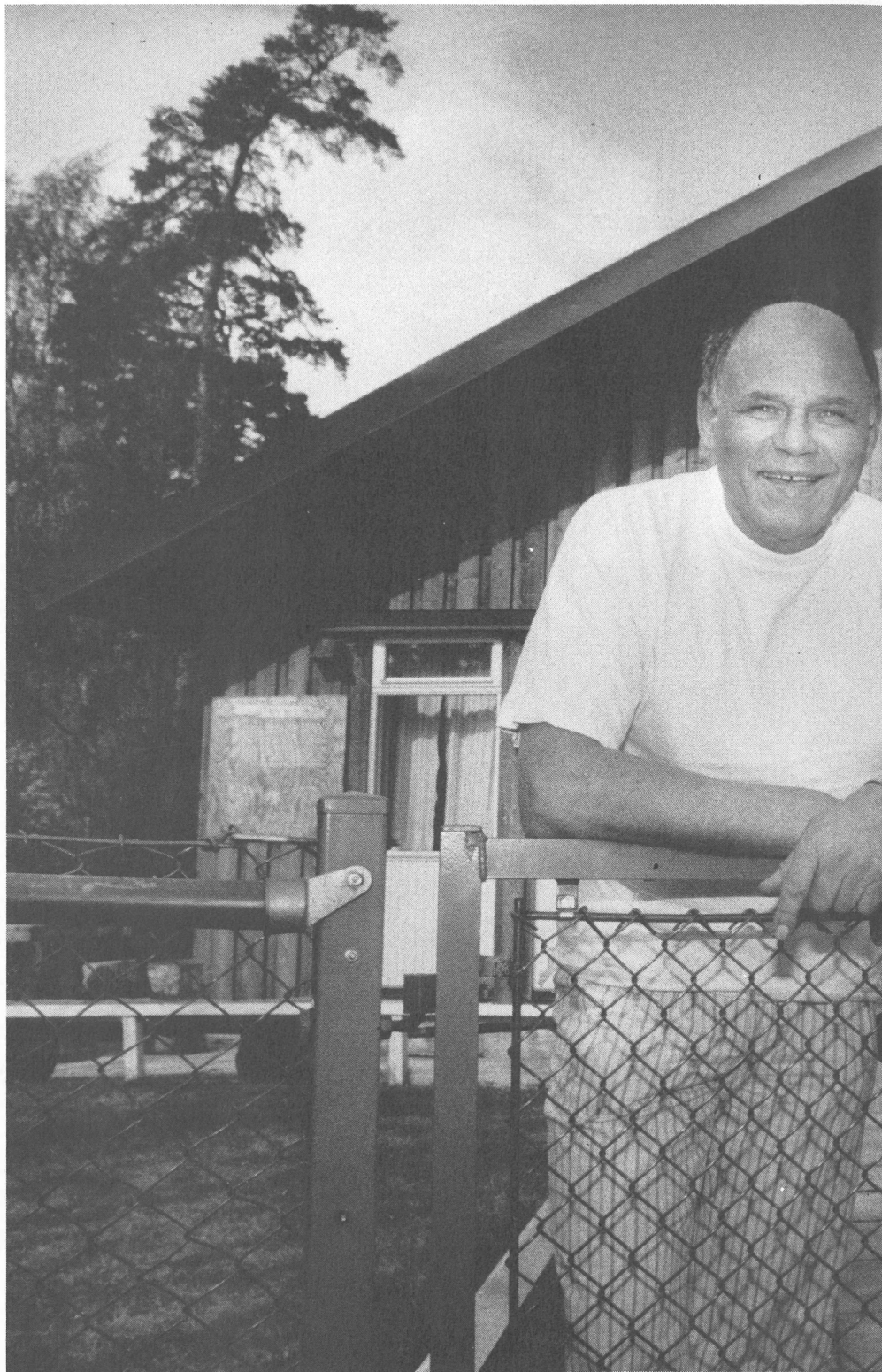
Hjorthagens idrottsplats, Östermalms idrottsplats, Rytstarstadiion och Stockholms Stadion ligger också i de närmaste omgivningarna och ett stenkast ifrån ligger Tumbas golfcentrum.

Fiskartorpet är för de flesta stockholmarna mest känt för sin hoppbacke och slalombacke med lift. Ihopbyggt med den klassiska byggnaden reser sig hoppturnet mot himlen, som en Stockholms motsvarighet till norrmännens Holmenkollen, fast i miniatyr. Granne till hoppbacken är Fiskartorpets motionscentral.

Anläggningen ägs av Stockholms kommun, men drivs sedan 1981 av Djurgårdens IF. Motionscentralens allti-illo, Sune Hall, berättar stolt om anläggningen och de möjligheter som omgivningarna erbjuder.

— Förra året hade motionscentralen 20.000 gäster men det finns möjlighet att hälsa ytterligare några tusental motionärer välkomna. Stamgästerna är många och allt fler idrottsklubbar har upptäckt anläggningens fördelar, berättar Sune Hall. Fin service, vänlig och trevlig atmosfär, närheten till Stockholms Centrum och framför allt den inspirerande och härliga terrängen lockar till upprepade besök.

— Såväl Djurgårdens handbollslag som våra dubbla svenska mästare i ishockey bygger upp grundkonditionen

här. Fr o m början av maj kör hockeykillarna stenhårt här 4-5 gånger i veckan, i syfte att vara ordentligt förberedda när det är dags för nedsläpp igen i höst, säger Sune.

Pool och bastu

Motionscentralen har en herr- och en damavdelning, bastu, solarium samt en motionslokal med tillhörande redskap. Utanför ligger poolen (med måtten 8x4 meter) vars vattentemperatur följer utetemperaturens växlingar. En grupp trädgårdsmöbler inbjuder till välbehöv-

lig vila efter hårdkörningen, innan tvagnig och bastu vidtar.

Området är ett eldorado för såväl joggare som skidåkare. När snötillgången är god, tar skidåkarna omgivningarna i besittning. 27 km preparerade dubbel-spår, varav de flesta elbelysta, lockar givetvis. Joggarna finner också ett paradiset i Fiskartorpet. Det finns flera preparerade elbelysta sågspånslingor: 1,5 km, 2,5 km och sex km.

Marknadsföring

Lokalerna håller just på att fräschas

Välkomna till Fiskartorpet, säger Sune Hall som basar för anläggningen.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

upp invändigt, och det är givetvis Sune som håller i penslarna. För arbeten vid spårning och dylikt får Sune hjälp av Stockholm Fritid, som alltid ställer upp.

Sune är också ute och marknadsför motionscentralen. Det är framför allt Stockholms skolor han koncentrerar sig på.

— Varför inte förlägga friluftsdagar i större utsträckning till Fiskartorpet, i stället för att slentrianmässigt åka till Lida, Hellasgården och Tyresta?, frågar han.

Han jagar också sponsorer. Det är

dyrt att driva en motionsanläggning. Men välvilligt inställda företag, privatpersoner och generösa gäster bidrar till att nya och bättre redskap kan köpas.

Låga priser

Vad kostar det då att motionera i Fiskartorpet bland stammisar och svenska mästare?

— 14 kr per gång eller om man väljer att köpa månads- eller årskort, 80 kr resp. 500 kr. Det berättigar till obegränsat antal motionstillfällen under giltighetstiden, informerar Sune Hall.

Det är inte svårt att ta sig till Fiskartorpet. Med bil går det mycket smidigt. Och fria parkeringsplatser finns det gott om. Kommunalt kommer man till motionscentralen med buss 55, hållplats Gasverket.

— Så gör som allt fler, upptäck underbara Fiskartorpet, njut av omgivningarna och känn Dig som hemma i den trevliga atmosfär, gör Sune Hall reklam för anläggningen.

Ett stort Djurgårdsemlen över motionscentralens entré bidrar också till att gästerna känner sig ordentligt hemma.

MÖT OWE, NY VD F

Av TORBJÖRN ALTÉN

Owe Svensson träffas lättast i Stadionborgen där han har sin arbetsplats i ett litet rum med utsikt över Stadions gröngrusade matta.

En anrik plats, både för Djurgårdens IF och för Owe Svensson.

— Här på Stadions uterink inleds min egentliga idrottskarriär för så där en tjugofem år sedan. Här plågade jag mig under många och långa träningspass under juniortiden. Så du förstår kanske, att jag alldeles speciellt känner för denna magnifika idrottsanläggning. Den är helt enkelt en mycket viktig del av vår idrottsliga själ, så det vore väl märkligt om vi inte, inom en snar framtid, finge spela alla våra hemmamatcher här.

I dag är Owe Svensson 40 år. Han kom till Djurgården som femtonårigt hockeylöfte från Härnösand, men hade redan som fjortonåring debuterat i de stora sammanhangen: hockey i division 2 för Härnösands stolthet. Älgarna. Storebror Henry "Henna" Svensson hade hunnit med att spela en säsong i DIF-tröjan i den sedermera så berömda MoDo-kedjan tillsammans med Björn Palmqvist och Kent Lindgren, när Owe anlände till huvudstaden.

Ishockeyminnen

Vad var det då som gjorde att det så småningom blev hockey för hela slanten? Du var ju också lovande i fotboll och hade väl spelat i division 3 för Älgarna?

— Kanske var det norrlänningen i mig — van vid snö och is — som till slut tog det avgörande beslutet att satsa på hockeyn.

Ni var ju tre bröder som spelade hockey. Förutom Henna så spelade också Leif i Djurgården. Spelade ni tre någon gång tillsammans i Djurgårdströjan?

— Vi spelade faktiskt ihop en gång. Det var i Ahearne Cup för sjutton år sedan. Hur det egentligen gick minns jag inte riktigt. Men Ahearne Cup var en mycket rolig turnering att spela i. Jag minns, förutom tjecker och rysar, alla dessa tacklingsvilliga och slagsmållssugna kanadicker, som kom över i juletid; inte alltid var det de skridskokickligaste spelarna precis. Och jag var t ex med den gången då man på prov införde tacklingar över hela planen, inte bara i försvarszonen som det varit tidigare.

Vilket hockeyminne utöver spelet i Ahearne Cup värderar du högst?

— Det är alltid svårt att plocka fram några enskilda händelser ur det totala sammanhanget, men visst minns jag den fina kamratskapen och de många legendariska spelarna, bl a Rolle Stoltz. Bäst minns jag nog min debut i DIF-tröjan i mitten av sextioalet, då vi spelade bortamatch mot Västra Frölunda på Ullevis uterink, på den tiden kallad för Månskensrinken. I Frölundas lag fanns sådana storheter som Gert Blomé och Leif "Blixten" Henriksson.

— Ett sorglustigt minne är från tevepucktiden. 1964 spelade jag kvartsfinal med Ångermanlands lag mot Stockholm och förlorade. Året efter, 1965, fanns jag i Stockholms lag och vi spelade final mot just Ångermanland. Vi förlorade. I bland är det faktiskt relevant att använda det slitna uttrycket, att det är de små marginalerna som avgör.

Men det kanske allra roligaste minnet går tillbaka till en av Owe's sista matcher. Det var det året då Djurgården lyckades kvalificera sig för Elitserien. DIF spelade avgörande match mot Hammarby på Johanneshovs Isstadion. Owe spelade bl a fram Peter Gudmundsson som kunde göra 2-1, varpå Hammarby kvitterade.

— Därefter kunde jag själv avgöra matchen genom att jag slog in 3-2 pucken. Vilken otrolig känsla det var att få avsluta karriären på det sättet.

Förening idrottsintresset

Hur har det då gått att förena ishockey och idrottsintresse med civil karriär?

— Redan under juniortiden, när jag gick i Tibble gymnasium i Täby, kolliderade givetvis studierna med hockey. Eftersom det var träning fem dagar i veckan, så blev naturligtvis skolarbetet lidande, även om jag senare kunde lämna skolan med hyfsade betyg. En dröm som emellertid aldrig uppfylldes var att bli antagen på GIH — Gymnastik- och idrottshögskolan — och det var en dröm jag delade med många andra idrottsgrabbar på den tiden. Allt idrottande har lärt mig en sak, och det är att man bör skaffa sig en gedigen utbildning vid sidan av idrotten. I dag förstår många hockeygrabbar detta, varför de också satsar på yrkesutbildning vid sidan av allt hockeyspel. Själv satsade jag på att utbilda mig till marknadsförare, vilket jag har haft stor glädje av under många år på olika företag, bl a i Lederhausen AB, Lithells och Europcar.

— Jag lärde mig också oerhört myc-

ket, när jag i slutet av spelarkarriären började ägna mig åt olika ledaruppgifter. Jag ingick en tid i sektionsstyrelsen för DIF:s cykel och var under fyra år ledamot i DIF:s huvudstyrelse. Under två år var jag också ordförande i Svenska cykelförbundet.

Inte rädd att anta utmaningar

— Jag har nog aldrig varit speciellt rädd för att anta utmaningar. Det passar mitt kynne på något sätt, detta att hela tiden pröva nya vägar.

Hur ser du på arbetet med DIF AB?

— I dag drivs Djurgården affärsmässigt och vi omsätter 50 miljoner kronor. DIF AB och kansliet bildar tillsammans ett Försäljnings- och ett Servicebolag och jag ansvarar som vd för detta. Primärt ser jag kundservicen som bolagets stora uppgift, både externt och internt. Konkret kan man säga att Försäljningsbolaget servar kunderna med produkten DIF, medan sektionerna får service i form av ekonomisk planering och uppföljning genom Servicebolaget. Därmed kan de i högre utsträckning koncentrera sig på det de kan bäst, nämligen idrottslig verksamhet. Hela organisationens verksamhet måste därmed bygga på affärsmässig och ekonomisk kompetens kombinerad med erfarenhet från reklam och sponsring samt från idrottsrörelsen. Ur organisatoriskt och ekonomiskt hänseende har vi nu förstärkt våra personella resurser, så vi står väl rustade. Med detta menar jag att vi verkligen har medarbetare med erfarenhet från alla dessa skiftande områden jag nämnde tidigare och de kan nu arbeta aktivt för en dynamisk utveckling av bolaget och dess verksamheter.

En unik produkt

— Och vi skall vara medvetna om en sak! DIF satsar på en produkt som är unik när det gäller sponsring. En kvalitetsprodukt, välkänd och positiv — och detta förhöjer i högsta grad värdet hos våra kunder, dvs företagen.

— Att få vara med om att planera en verksamhet som kanske genererar ännu mer kapital och än större idrottsframgångar på 90-talet är få förunnat och jag ser det som mycket lockande. Rent sportsligt ser jag den nuvarande DIF-modellen som synnerligen lovande och framgångsrik. Ledare som Ingvar "Putte" Carlsson, Tommy Söderberg och Lennart Wass har med eftertryck visat, att målmedvetet arbete förr eller senare ger goda resultat. Det gäller nu bara att ta tillvara denna erfarenhet och gå vida-

ÖR DJURGÅRSENS AB

re. Men glöm nu inte att Djurgården består av en mängd olika sektioner, inte bara hockey och fotboll. Det gäller att skapa en god ekonomisk grogrund även för deras verksamhet. Detta ser jag som mycket viktigt!

Arbetet på att göra Djurgården till en väl fungerande storklubb på 90-talet har precis inletts. Owe hoppas få vara med om att bidra med något, så att Djurgårdens IF verkligen kan leva upp till devisen "Stockholms stolthet" — idrottsligt såväl som affärsmässigt, när föreningen nu snart firar sitt 100-årsjubileum.

Owe Svensson basar för djurgårdskansliet i Klocktornet i Stadion. En rättfram och affärsmässig man med stor erfarenhet både från aktiv idrott och idrottsadministration men också från näringslivet som nu skall vara med att leda Djurgården mot de 100.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

En tår av lycka. Tommy Boustedt gråter i båset sedan Djurgården bärgat det andra raka svenska mästerskapet i ishockey. Efter många år i Djurgården blev det Tommys avsked från föreningen.

FOTO: KRISTER NORDIN

Tommy Boustedt slutade efter säsongen som tränare för Djurgårdens A-lag i ishockey. I fyra år har han levt med DIF-organisationen. Tidningen DJURGÅRDAREN bad honom skriva ner sina intryck och hågkomster från tiden med laget.

TOMMY TALAR UT OM TIDEN MED DJURGÅR

TOMMY BOUSTEDT

Född: 59 05 05. **Familj:** Hustru Britt, sönerna Johan (3 år) och Joakim (1 år). **Civil utbildning:** Civilekonom. **Tränarutbildning:** Kurser Steg 1-4, HTU (Högre tränarutbildning). **Hockeykarriär:** Juniorspel i Hammarby, div II-spel i Haninge HC. **Tränarkarriär:** 1979-83 Hammarbys juniorer. 1983-86 Hammarbys A-lag. 1986-87 Djurgårdens juniorer. 1987-88 Nackas A-lag. 1988-90 Djurgårdens A-lag.

Av TOMMY BOUSTEDT
(ständig medlem)

För en som är uppväxt i en söderfört, närmare bestämt i Hökarängen, var det från barnsben naturligt att sympatisera med Hammarby, eller "Bajen" som vi säger. Efter många års spel och tränarverksamhet bestämde jag mig för att satsa på en civil karriär och därmed sluta med ishockeyn. I samma veva hörde den då ishockeyansvarige i Djurgården, Leif Boork av sig och undrade om jag inte kunde kombinera mitt civila jobb med att träna DIF-Hockeys A-juniorlag.

Från början var jag tveksam. Att gå från Hammarby till Djurgården var av föreningsideologiska skäl ett stort steg, framförallt för människor i min omgivning.

Brorsan Peter och många andra hade ju i och för sig gjort det några år tidigare, men hur skulle jag hinna med både hockeyarbetet och mitt nya jobb? Men det största problemet var nog ändå vad Gunvor och Doggan i Hovets cafeteria skulle säga...

Ja, självfallet tackade jag för Boorks intresse, och accepterade jobbet som juniortränare. Det beslutet har jag aldrig ångrat.

Under mina fyra år i DIF Hockeys organisation har jag fått lära mig mycket som jag kommer att ha nytta av i min fortsatta tränarverksamhet. Tack, Djurgården, för det.

Jag har fått förmånerna att vara med om att vinna det som alla svenska spelare och ledare strävar efter - SM-guldet. Och det, tom, dubbelt upp.

Att ha fått jobba ihop med Sveriges mest professionella ledare och spelare är något jag aldrig glömmer. Allt detta är något som förvandlat mig från hammarbyare till en sann djurgårdare.

Under Åke Bergdahls och "Putte" Carlssons ledning har hockeyn på alla sätt förbättrat och stabiliserat sin verksamhet. Ryggraden i en "riktig" hockeyklubb, ungdomsverksamheten, verkar vara på rätt spår. Thomas Magnusson, som är sportsligt ansvarig för U-hockeyn är rätt man att leda den vidare.

A-laget har genom Åkes och "Puttes" försorg en mycket stabil spelaresättning med fyra bra femmor och flera bra målvakter. Utan att lägga press på de A-lagsansvariga och spelarna är jag övertygad om att DIF försvarar sina SM-guld från i fjol och följ. Lasse Falk har ju, efter två SM-guld, bevisat att han sitter inne med

vinnartaktiken. Och vilka kan klara att rubba DIF från SM-tronen?

Inget lag alls, tror jag.

Om jag tänker tillbaka på mina fyra år i DIF, finns det ögonblick jag aldrig glömmer. Jag tänker återge av dem.

Konkurshotet! Den ovisshet om framtiden som rådde i föreningen sommaren 1987 då konkurshotet vilade över oss. Jag var då i Nacka och hela vår existens var beroende av DIF:s fortlevnad.

Nacka till allsvenskan! Jag kommer aldrig att glömma den match då vi för första gången i Nackas historia kvalificerade oss för den "moderna" ishockeyallsvenskan. Matchen var Uppsala-Nacka och vi vann med 4-2.

Laxfiske i Norge! Under min första sommar i DIF:s A-lag åkte hela laget till Norge för att fiska lax i en av Nordens bästa laxälvar. Det var ett laddat och fiskesuget gäng som efter flera timmars tittande på laxfiskevideorullar steg av bussen. Alla hade fiskespön och -utrustning som skulle gjort Bengt Öste grön av avundsjuka. Och alla visste precis hur just han skulle fånga rekordlaxen.

Resultat av 25 mans fiskande i fem dagar: Janne Viktorsson hade dragit upp en nyfödd lax på några hekto. Övriga blev helt utan napp.

Det är tur är det är ishockey som gäller för de här grabbarna och inte fiske...

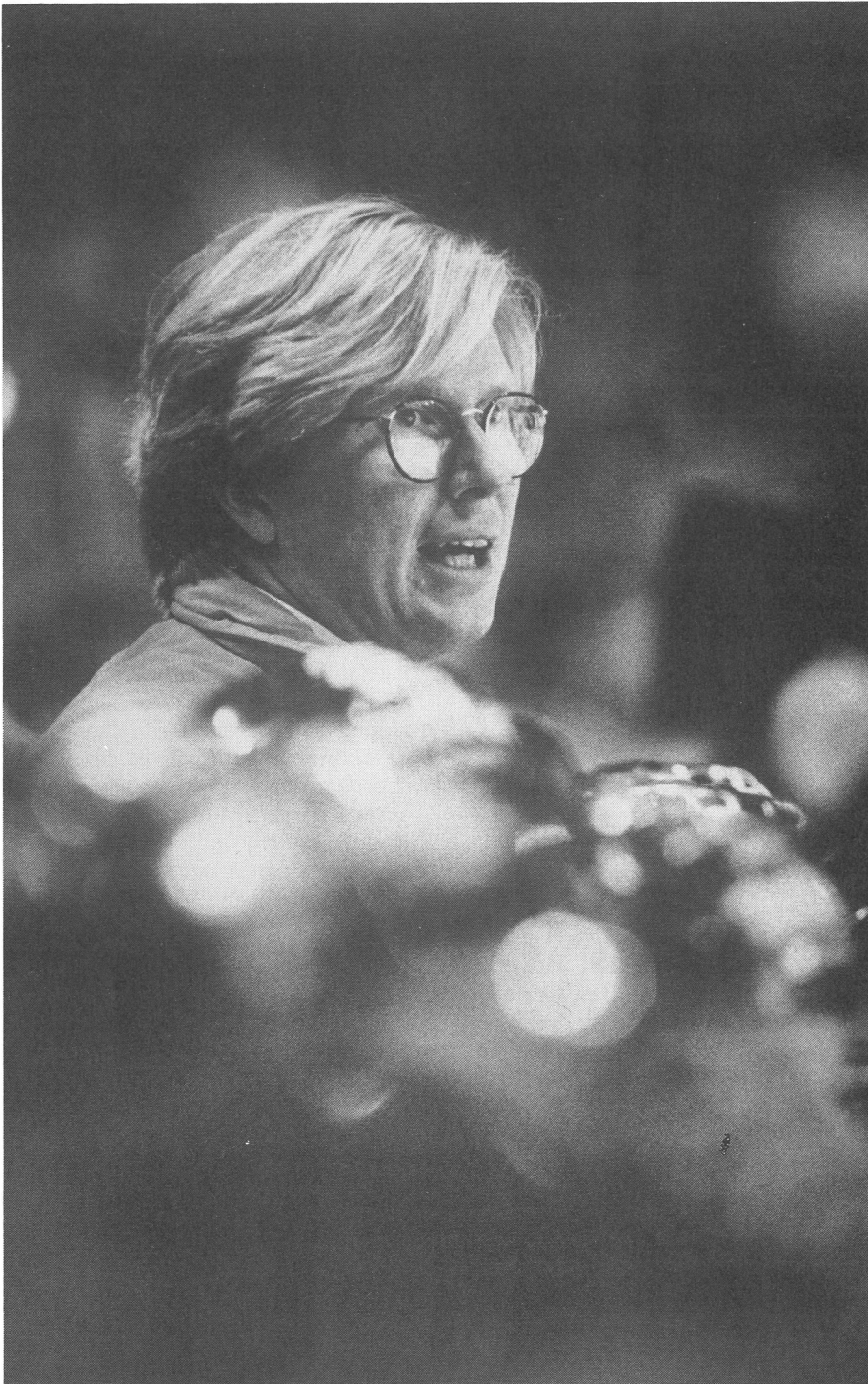
Nära sparken? Vi inledde 1988/89 års serie med tre raka förluster efter att ha framställts som favoriter till seriesegern. I fjärde omgången åkte vi till Västerås för att möta VIK Hockey. Hela hockeystyrelsen och delar av föreningens överstyrelse var närvarande. Det var ovanligt på en bortamatch, men just den här matchen hade föregåtts av skrivelser i pressen om samarbetet mellan mig och Lasse Falk.

När Lasse och jag innan matchen analyserade styrelsens uppslutning kombinerat med skrivelserna i pressen drog vi slutsatsen att om vi förlorade mot VIK skulle vi få sparken. Vi var helt övertygade om detta.

Hur det gick? Vi vann med 4-0 och sedan gick det som på räls med både serieseger och SM-guld.

Finalmatch mot Leksand! Ett annat starkt minne från samma säsong är från den avgörande finalmatchen i Leksand.

Vi hade lett med 2-0 och pressat

Tommy Boustedt mönstrar motståndarna. En fältherre i djurgårdsbåset, en mycket verksam orsak till att Djurgårdens ishockeykrigare länge varit ett topplag och två år i rad vunnit SM-guldet. Nu gör Tommy Boustedt ny karriär, i Vita Hästen i Norrköping. DJURGÅRDAREN önskar lycka till. FOTO: KRISTER NORDIN

på för 3-0 när leksingarna gjorde 2-1. Strax därefter drog vi på oss en utvisning och Leksand toppade upp sitt lag för att kvittera i spel fem mot fyra. Under en stark leksandspress fick Kalle Lilja pucken och lade ut den i mittzon, där Micke Johansson snappade upp den och i ensamt majestät mot Peter Åslin på sitt oefterhärneliga sätt "pissade" (hockeyuttryck för löst skott) pucken mellan benen på Åslin. 3-1 och SM-tecken både kändes och var klara.

Roffes rekord! Roffe Ridderwall må vara Sveriges bästa målvakt och ståta med Sveriges bästa målvaktsstatistik. Men - han har ändå två mindre smickrande rekord från säsongen 1988/89.

I oktober 1988 stod det oavgjort vid full tid mot Södertälje och ända in till det var en enda sekund kvar av Sudden death. Då släppte Roffe in ett långskott från mittzon. Tid: 5.00 av sudden death. Resultat: 1-0 till Södertälje.

Roffe hade alltså hållit nollan i 65 minuter, ändå förlorade vi matchen.

I mars 1989 mötte vi Leksand i den tredje finalmatchen i Globen. Sju sekunder efter första nedsläpp stod det 1-0 till Leksand.

Minnen av mindre angenäm karaktär, kanske, men ändå sådana som aldrig försvinner.

Derbysegrar! Denna säsongens tre sista seriematcher mot "Packet" (AIK) glömmer jag inte i första taget. I de två första av dem spelade "Packet" ut oss i de första perioderna och ledde klart när tredje skulle börja. Men i båda matcherna vände vi totalt och spelade ut AIK efter konstens alla regler. Vi lyckades vinna klart. Två nästan identiska matcher och två härliga vändningar. Underbart.

För att nu inte tala om den tredje matchen. Tekning i AIK:s zon. Klockan visar 19.54 i tredje perioden och alla är inställda på Sudden death.

Alla utom "Sudden".

Garpenlov tekade och vann pucken. Mats "Sudden" Sundin sköt snabbt och hårt i mål. Seger med uddamålet. Härligt.

Tidernas finalserie! Jag har medvetet sparat det bästa till sist. Årets finalserie mot Färjestad. Förmodligen den mest intensiva och tuffaste som spelats. Och den bästa? Ja, det tycker jag!

Tre av fyra matcher avgjordes i Sudden death. Lika hemskt som det är att förlora på övertid, lika skönt är det att vinna. Avgörandena i de tre övertidsmatcherna sitter som etsade i mitt huvud:

Final 1: Jens (Öhling) avgöra med en backhand.

Final 2: Looben avgör när han styr in en studs puck.

Final 3: Kenta Johansson avgör på pass från Ärtan (Arto Blomsten) i spel fem mot tre. Den svettigaste matchen. För här avgjordes finalspelet.

I den fjärde matchens två första perioder presterade vi årets bästa och mest stabila spel. sammanlagt gav det oss 5-2 i sdeger. Det var ett fantastiskt ögonblick när slutsignalen gick i Globen och alla djurgårdare skrek ut sin glädje.

Vilken djurgårdare kan glömma det?

Det här var några, för mig och säkert för många andra, mycket minnesvärda stunder. Nu flyttar jag till Norrköping och Vita Hästen. Men mitt mål är att någonsång få förmånen att återigen träna ett djurgårdslag.

Jag önskar verkligen Djurgårdens hockey all lycka och framgång.

Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.	Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.	Art. nr.	BENÄMNING	Pris kr/st.
1	BABYHALSDUK 8x70 cm. Stickad i blått med gula och röda ränder samt med DIF-emblem.	75:--	22	CIGARETTÄNDARE med DIF-emblem.	10:--	98	NYCKELRING med inplastat DIF-emblem.	16:--
2	BABYMÖSSA Stickad i blått med två gula och en röd rand samt försedd med DIF-emblem och liten tofs.	85:--	25	DJURGÅRDSFLAGGA 90x70 cm. Ljusblå botten med DIF-emblem i lagerkrans i guldtryck.	95:--	108	PENNA Vit eller gul. "Djurgår'n é toppen".	8:--
3	BADHANDDUK 1 vit frotté, DIF-emblem. "En Djurgårdare kastar aldrig in handduken".	120:--	31	HAKLAPP Vit med röd bård, DIF-emblem. "Född Djurgårdare".	35:--	80	SLIPS med invävt DIF-emblem.	95:--
5	BILDEKAL 11x11 cm, insida DIF-emblem.	15:--	32	HAKLAPP Vit med blå bård, DIF-emblem. "Född Djurgårdare".	35:--	78	SLIPSHÅLLARE med emaljerat DIF-märke.	25:--
6	BILDEKAL 11x11 cm, utsida DIF-emblem.	15:--	109	HALSDUK 19x170 cm. Stickad i blått med gula och röda ränder samt med DIF-emblem.	90:--	112	SOLSKÄRM, vit	19:--
8	BILDEKAL 7x20 cm, insida "I love DIF".	10:--	35	HALSKEDJA DIF-emblem i tunn kedja.	35:--	84	SVETT BAND för handled 2 st, par stickade i gult, rött och blått.	22:--/
9	BILDEKAL 7x20 cm, utsida "I love DIF".	10:--	39	KASSETT med årets låtar.	15:--	85	PANNBAND Stickade i gult, rött och blått.	20:--
107	BILDEKAL 11x17 cm, utsida. Klubbdekalssats med ett stort och fyra mindre DIF-emblem samt ministreamer.	15:--	40	KEPS Vit eller blå av baseballtyp, DIF-emblem.	60:--	86	SVETT BANDSSATS 1 pannband + 2 st handledsbånd, stickade i gult, rött och blått.	35:--
11	BILSTREAMER 10x70 cm, insida. Stadshuset, Globen o. Stadion. "Djurgår'n é toppen".	20:--	48	KNAPPMÄRKE "TRIO". 0=30 mm. sats 3 st märken med DIF-emblem. 1 gul, 1 röd, 1 blå. Packade i plastficka.	15:--/	116	T-SHIRT DIF-emblem, HOCKEY-TEAM S 6-8, 10-12	89:-- 85:--
12	BILSTREAMER 10x70 cm, insida. "Djurgårdens Idrottsförening Stockholm.	20:--	50	KORTLEK med DIF-emblem. Enkel sportkortlek.	30:--	125	MINIDRESS HOCKEY. Souvenir-dräkt för upphäng i bil m.m.	40:--
110	BILSTREAMER 12x70 cm, utsida. "Djurgår'n Hästarlaget".	20:--	120	KLUBBNÅL Souvenirnål med DIF-emblem.	25:--	131	MINIATYRVIMPEL Gul med DIF-emblem.	25:--
18	BRODYRMÄRKE 45 mm, DIF-emblem.	15:--	51	RÜBDE med DIF-emblem.	65:--	111	VIMPEL Hockey, alla SM-årtal.	30:--
19	BRODYRMÄRKE 75 mm, DIF-emblem.	20:--	53	LAGAFFISCH Plansch.	15:--	91	SOUVENIRVIMPEL 15x27 cm. Vit med DIF-emblem.	25:--
21	BRODYRMÄRKE 0=80 mm. "Djurgår'n Hockey".	20:--	119	MANCHETTKNAPPAR med DIF-sköld. par	40:--/	94	ÖLSEJDEL 0.3 l med DIF-emblem.	25:--
			56	MÖSSA med stor tofs. Stickad i blått med två gula och en röd rand samt DIF-emblem.	75:--			
			67	PORSLINSMUGG med DIF-emblem.	25:--			
			57	NYCKELRING "Hockey" med DIF-märke och korslagda ishockeyklubbor.	16:--			

TELEFAX 08-21 15 83

TELEFON 08-11 57 11

JAG BESTÄLLER MOT POSTFÖRSKOTT FÖLJANDE SOUVENIRER

TEXTA ARTIKEL OCH ANTAL

.....

Namn.....

Adress.....

Postnr..... Postadress.....

Telefon..... Best.datum....

LEVERANSVILLKOR

- Moms 25 % ingår i priserna
- Frakt och postförskottsavgift
- Expeditions- o. emballageavgift på 10:-- tillkommer
- Leverans sker 1-2 veckor efter mottagen beställning

TALONGEN SKICKAS TILL:

DJURGÅRDENS IF DIF AB

BOX 26062

100 41 STOCKHOLM

BLÅRANDIGA MINNEN C

Bandy anno dazumal, nästan. Året är 1912, platsen förmodligen Östermalms IP. Djurgården (i randigt) möter Hammarby och vinner givetvist rättvist med 2-1. FOTO: PRESSFOTO MEYERHÜFFER

Blårandiga bandyminnen, ja. Sådana finns det många av.

För faktum är att Djurgårdens bandy - som vi gav en aktuell rapport om i *Djurgårdaren* 4/89 - en gång förfogade över ett verkligt storlag.

Det var tider, det.

Men det var några år se'n.

År, då Djurgården var riktigt bra i leken med det lackröda nystanet. Om det berättar *Djurgårdaren* i det här avsnittet i serien om vår snart 100-åriga förenings historia.

Av MATS WICKMAN

SM-tävlingarna i bandy startade 1907 och så snart som ett år senare stod Djurgården som mästare, fem år innan man lyckades knipa SM-guldet i fotboll. Finalmatchen gick i snöstorm och DIF besegrade Östergötlands BK med 3-1. Det segrande bandylaget bestod av många fotbollsspelare, som Götrik "Putte" Frykman och Ivar Friberg.

1909 blev det åter SM-final för Djurgården, men den här gången fick laget se sig slaget.

Djurgårdens senaste SM i bandy erövrades för 78 år sedan. 1912 slutade finalen mellan Djurgården och IFK Uppsala 1-1, därmed fick lagen dela på mästerskapet. Våren var långt framskriden och risken fanns att seplarna skulle braka igenom den tunna sjöisen om lagen försökte spela en match till.

Vann inga fler finaler

DIF:s bandylag var uppe i ytterligare några SM-finaler, men utan att lyckas

vinna. Sist spelad och mest minnesvärd är matchen mot Tirfing 1930. Djurgårdens stora stjärna vid den här tiden var Nils "Björnungen" Johansson. Han var målvakt, inte bara i bandy utan även i ishockey och fotboll, och höll landslagsklass i de båda vintersporterna.

Men mot Tirfing rullade inte bollen "Björnungens" väg. Faktum är att bollen knappt rullade alls. Och tog den sig

ett litet stycke över isen var bollbanan mycket krokig.

Det var nämligen vår i luften och därmed usel stadionis. Så när en Tirfingback i början av matchen sköt mot mål från långt håll zick-zackade sig bollen in bakom "Björnungen".

Sedan hjälpte det inte att Djurgården pressade och pressade. Siffrorna 1-0 till Tirfing stod sig matchen ut.

OM LACKRÖDA NYSTAN

De dåliga isarna kunde ställa till problem på flera sätt. Den idag 86-åriga Sigge Kungberg spelade i Djurgårdslaget 1930. Han minns särskilt en incident inför en match mot Broberg:

—Vi skulle egentligen haft hemmamatch, men isen var så dålig att vi måste spela på deras hemmaplan i Söderhamn. Det var kris, ingen av oss hade stått på skridskor på ett bra tag och vi behövde ordentligt med träning

inför den svåra matchen. En av mina lagkamrater hade varit ute i Nacka, där en liten sjö frusit. Så vi åkte dit för att träna.

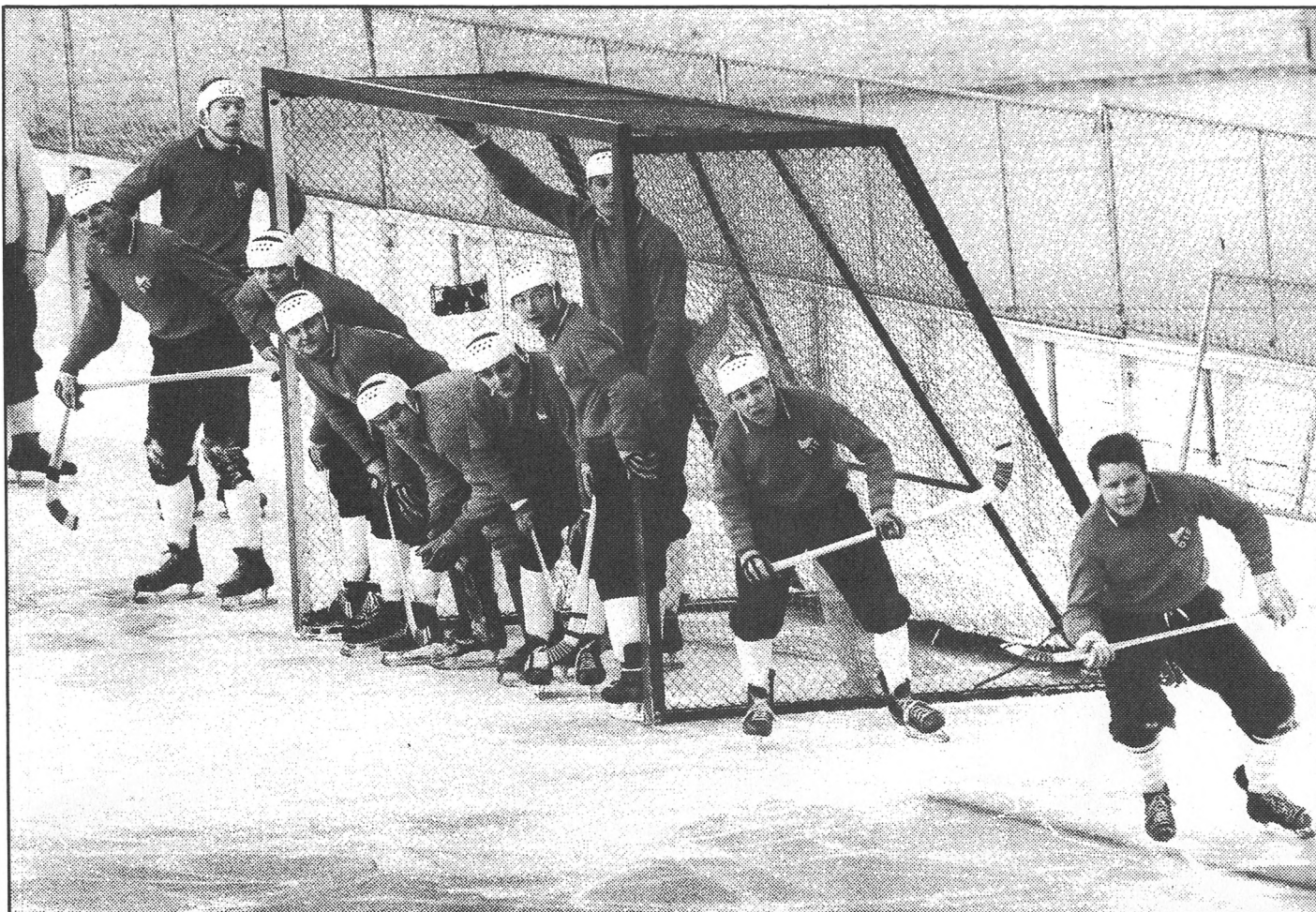
—Tre av killarna var lite snabbare än vi andra att snöra på sig skridskorna och gick ner för att känna på isen. Det dröjde inte länge förrän det hördes skrik från sjön. Vi sprang ner och där låg alla tre i spat.

Trots alla umbäranden vann faktiskt

Djurgården matchen mot Broberg med 4-3. Fast det var uppenbarligen ett tufft liv att vara bandyspelare förr.

—I en match mot Nässjö fick vår kapten Fredde Skoglund bollen på näsan vid ett frislåg och det bara forsade blod, berättar Sigge Kungberg.

—Men det var inget att sluta spela för. Istället skaffade lagledningen ett bomullspaket och bytte tussar i Fredde näsa med jämna mellanrum. När slut-

Uppställning i DIF-målet någon gång under 60-talet. Bland spelarna i målet märks Leif Eriksson, Arne Arvidsson, Lasse Broström och Gösta "Knivsta" Sandberg.

signalen gick var resultatet 4-4 och det blev förlängning. Nu var hela planen full av blodiga bomullstussar och strax innan vi gjorde det avgörande 5-4-målet svimmade Fredde och fick föras i ilfart till lasarettet.

Under resten av 30-talet var framgångarna måttliga och emellanåt helt frånvarande. Likaså under 40- och 50-talen, då bandylaget höll till i de lägre divisionerna, bortsett från ett gästspel i div. I säsongen 1940/41.

Skakade på huvudet

Nästa höjdpunkt kom när DIF efter säsongen 1960/61 gick upp i allsvenskan. Många bandykännare skakade på huvudet när de tillfrågades om Djurgårdens chanser i högsta serien. Huvudskakningarna berodde på att DIF:s bandylag - liksom i början av seklet - i mycket hög grad bestod av fotbollsspelare. Egentligen fanns bara en bandyspecialist; Walter Klang, som för säkerhets skull var importerad från Bollnäs.

Annars hette DIF:s bandyspelare Gösta "Knivsta" Sandberg, Leif Eriksson eller Arne Arvidsson eller något annat som var känt från fotbollsplanen.

Skeptikerna misstog sig dock. Djurgårdarna blev inga strykpojkar. Tvärtom. Trion Sandberg-Eriksson-Arvidsson spelade till och med i landslaget. Därmed hade "Knivsta" lyckats med tre konststycken: Han hade varit landslagsman i fotboll, bandy och ishockey. Han hade varit allsvensk i samma idrotter. Och företrätt en och samma klubb i alla allsvenska matcher - Djurgården.

Fem säsonger lyckades DIF hålla sig kvar i bandyallsvenskan. Det blev visserligen inga medaljer, men ändå ett fullt godkänt resultat för folk som i allmänhet var vana vid gräs istället för is och dobbar istället för skenor.

För den tidens bandyledare Åke Karlsson är det bästa minnet en bortamatch mot Sirius:

—Den spelades under första säsongen i ettan. Sirius hade då inte förlorat en match på oerhört länge. Det hade kommit 3.500 åskådare för att se nykomlingarna från Stockholm får stryk. Men vi ledde i halvtid. Med 1-0, och lyckades sedan vinna matchen med 3-1. När vi gjorde tredje målet var det knäpptyst bland Uppsalapubliken. alla var som förlamade, en knappål skulle fallit med ett dån.

—Och frågan hela publiken ställde sig

var: Hur kunde de förlora mot ett fotbollslag?

Degradering till tvåan

Efter säsongen 65/66 tog det roliga slut i och med DIF:s degradering till tvåan. Det fanns förhoppningar att bandylaget snart skulle återerövra en plats i solen. Men så blev inte fallet.

70-talet var inget bra årtionde för Djurgårdens bandy. Ishockeyn hade definitivt övertagit rollen som den ledande vintersporten i Stockholm och intresset för bandy var i jämförelse minimalt.

En av de sista bandyentusiasterna var Gösta "Knivsta" Sandberg.

—Bandy är nog den roligaste sport jag ägnat mig åt.

Långt efter säger han att "Knivsta" slutat som aktiv med fotboll och ishockey spelade han bandy. Hela tiden i Djurgården, där han mot slutet av 70-talet hade rollen som snart 50-årig murbräcka i laget.

Trots "Knivstas" kämpaglöd sjönk bandyn allt djupare ned i serieträsket och när drunkningsdöden var nära organiserades verksamheten om och placerades i Åkersberga. Och vad det resulterat i kunde ni läsa i förra numret av Djurgårdaren.

FÖRSÄKRINGS GRUPPEN

*Konsulter
Pension/Kapitalförsäkring*

Tel: 08-23 23 50

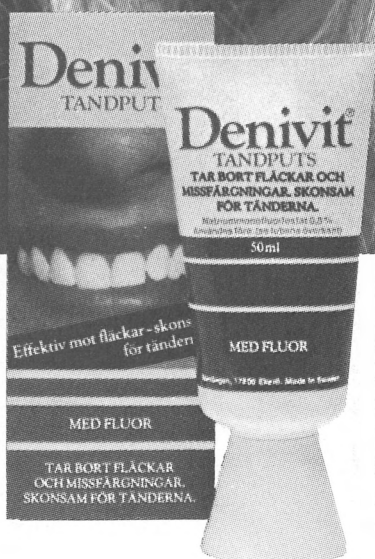
Brahegatan 47, 114 37 Stockholm

"Nu vågar jag skratta igen"

"Det kom som lite av en chock när jag märkte att mina tänder hade börjat bli missfärgade och fläckiga," berättar Anna-Karin Gradin från Stockholm. "Speciellt som jag har siktet inställt på en karriär som fotomodell. Röker gör jag inte, så förmodligen berodde problemen på allt kaffe och te man håller i sig under en arbetsdag. Jag arbetar på Posten — ett utåtriktat jobb där det är viktigt att kunna ta folk med ett leende ibland. Tipset

om Denivit Tandputs fick jag av en kamrat. Och har man sett — det hjälpte direkt! Bara efter några veckor var fläckarna borta. Nu använder jag Denivit regelbundet. Och leendet är det inget fel på — vare sig framför kameran eller i luckan."

Anna-Karin Gradin

(Anna-Karin Gradin är en av många som skrivit till oss och berättat vad Denivit betytt för tänderna. Har du också blivit hjälpt av Denivit — skriv gärna och berätta till Denivit, Barnängen AB, Box 200, 178 00 Ekerö.)

Många tester, såväl i laboratorier som vid praktisk användning har bevisat att Denivit Tandputs har hög rengörings-effekt på fläckar och missfärgningar på tänderna. Samtidigt har Denivit visat sig mycket skonsam mot tandytorna jämfört med vanlig tandkräm. Borsta tänderna som vanligt och använd Denivit så ofta du vill. Denivit är en produkt från Barnängen AB.

Denivit Tandputs

Effektiv mot fläckar — skonsam för tänderna.

En produkt från Barnängen.

NÄR DIF GAV FOTBOLLEN ÅT NORRLAND

Vilhelm Rosén tog med sig fotbollen till Luleå och Norrland.

Det var djurgårdaren Vilhelm Rosén som tog fotbollen till Norrland. Året var 1904, och "det gröna fältets schack" var en praktiskt taget okänd företeelse i vårt nordligaste län.

Men Vilhelm Rosén fick fart på liret. Så det är faktiskt en djurgårdare norrbottningarna har att tacka för fotbollen.

År 1904 i slutet av april kom en ung stockholmare till Luleå. Han var järnvägstjänsteman och skulle nu tillträda befattningen som förste telegrafist vid Statens Järnvägar i Luleå. Hans namn var Vilhelm Rosén.

Rosén var intresserad och framgångsrik utövare av flera slag av idrott, såväl sommar- som vintersport. Men den idrottsgren som väl fångat hans hjärta mest, var fotbollsspelet. Ett eller annat år före sekelskiftet hade man i Sverige börjat spela det engelska fotbollsspel, "association football", som är det fotbollsspel som nu förekommer överallt i vårt land. Tidigare hade här och där i Sverige, särskilt vid de högre läroanstalterna spelats ett annat fotbollsspel, besläktat med den engelska Rugby-fotbollen. Här fick spelarna gripa tag i bollen med händerna och sedan de springande närmat sig fiendens mål försöka att sparka bollen över en på två pålar liggande ribba.

Skillnad på spel

Det nya fotbollsspelet, som år 1904 var endast några år gammalt i Sverige, skilde sig från det äldre, såsom man numera vet, huvudsakligen på två punkter. Av de bägge lagens spelare — 11 på var

sida — fick endast målvakten gripa bollen med händerna. Och vidare skulle mål nu göras genom att bollen spelades under den förut ovannämnda ribban.

När Vilhelm Rosén kom till Luleå var han centerforward i Djurgårdens Idrottsförenings fotbollslag. Det var helt naturligt att han nu försökte intressera en del jämnåriga att börja det nya spelet, vars tjuvning Rosén med stor sakkunskap kunde utmåla. Och så kom det sig att redan i början av sommaren 1904 Luleå Fotbollklubb var bildad och färdig för ädla bedrifter.

Man samlades på läroverkets gård. Där stod den gamla vita skolan och fotbollplanen sträckte sig efter hela skolgår-

dens längd. I väster begränsades planen av ett alltsedan 1894-års utställning på skoltomten kvarstående skjul. Å andra sidan var planen något bredare än vad den är i dag. Staketet mot Storgatan stod 2 å 2 meter längre ut mot gatan. Man spelade med samma regler som nu.

I DIF:s färger

Fotbollklubben hade låtit anbringa ett par reglementsenliga målburar vid vardera ändan av banan. Några målnät hade man inte. Särskild fotbollströja och fotbollsskor hade endast klubbens ledare Rosén. Han var klädd i Djurgårdens färger, den mörk- och ljusblårandiga blusen. I övrigt tog spelarna av sig kavaj och väst samt befriade sig från stjärkragen. Man delade i regel upp sig i två lag, men understundom hände det nog att man spelade mot endast ett mål. Rosén var outröttlig i att instruera och undervisa, och efter någon tid gick det hela rätt bra.

De pionjärer för modern fotboll i Luleå som Rosén samlade omkring sig år 1904, var nog till den övervägande delen utplockade bland hans tjänstekamrater vid Järnvägen. Men även andra unga män, tjänstemän och andra anslöt sig till fotbollklubben.

Spred sig till Boden

Snart spred sig nyheten om vad som förehades i Luleå till angränsande samhällen, först i Boden, sedan i Piteå. Luleå Fotbollklubb synes ha gjort ett besök i Boden redan på sommaren 1905. Luleå-laget var helt naturligt vida överlägset, i första hand tack vare sin centerforward Rosén. I Luleå fanns den livaktiga I.F.K.-föreningen och det dröjde inte länge förrän man inom I.F.K. satte upp ett fotbollslag, som utkämpade en del duster med Luleå Fotbollklubb. Även detta torde ha varit år 1905.

Rosén kom att lämna Luleå i mars 1907. Hans tid i Luleå blev således ej fullt tre år. Med Roséns avresa upphörde Luleå Fotbollklubb att existera. Flertalet av medlemmarna drog sig undan och de som återstod, gick över till Luleåkamraternas fotbollslag, där de främsta stötspelarna var Nils Hollström och Hjalmar Sundbaum, den förre back och den senare målvakt. Från och med år 1907 hade man sedan i Luleå under många år framåt blott ett fotbollslag, I.F.K. Närmast blev det nu för dessa att mäta sina krafter med det fotbollslag som ett par år tidigare bildats i Boden och som mycket snart visade sig ha mycket goda förmågor i sina led.

(Källa: Norrbottens Fotbollförbund).

FOTNOT: Artikeln har tidigare varit införd i Svenska Fotbolls Statistikers (SFS) utomordentliga tidskrift "Bolletinen".

Vad vet du om Djurgårdens IF?

Nu har du chansen att testa dina färdigheter i Djurgårdens IF:s historia, allmänkunskap, sport, kultur och geografi.

Köp Djurgårds-spelet för bara 130:- och du kan se fram mot många trivsamma stunder.

*Djurgårds-spelet är ett tärnings-
spel för hela familjen.
Lämpligt från 10-årsåldern.
Upp till sex personer.*

*Spelet innehåller 1.442 frågor och
svar inom ovanstående områden.
290 av dem handlar om Djurgår-
dens IF förr och nu.*

*I spelets kartong, som är av rejäl
kvalitet, finns förutom frågekort
även spelplan, spelpjäser,
spelregler och tärning.*

**Utgivare av Djurgårds-spelet är Djurgårdens Supporters Club,
Stockholmsvägen 60c, 181 42 Lidingö, Tel. 08 - 765 50 38,
i samarbete med Kunskapsspel Förlags AB i Borås.**

Jag beställer _____ st Djurgårds-spel a´ 130:- att hämtas/sändas till nedanstående adress så snart spelen kommit ut. Betalas vid leveransen. Postförskottsavgift tillkommer på spel som sänds ut.

Namn: _____

Adress: _____

Telefon: _____ Underskrift: _____

**Kupongen skickas till: Djurgårdens Supporters Club, Stockholmsvägen 60c,
181 42 Lidingö**

Dålig ekonomi - inget nytt i Djurgår'n. Är det många dagar för en ny insamling till föreningen, en sådan som gjordes i samband med konkurshotet för några år sedan?

FOTO: JANNE BENGSSON

Hur står det egentligen till med Djurgårdens ekonomi? Vid årsmötet i maj redovisades ju återigen en stor förlust. Djurgårdarens ekonomiske expert Ralf Gustavsson har gått igenom föreningens ekonomi. I den här artikeln analyserar och redovisar han hur det gått och varför.

FAKTA OM DIF:S EKONOMI

SPECIAL OM DJURGÅR'NS EKONOMI

Hur är det möjligt att Djurgården efter alla sportsliga och publika framgångar kunde gå med förlust under verksamhetsåret 1989?

Många ställde frågan efter föreningens årsmöte den 30 maj i år. Då stod det klart att Djurgårdens IF även för 1989 redovisade en förlust på över en miljon kronor.

Efter ett lysande ishockeyår 1989, med SM-slutspel och därpå följande guldmedaljer, med ett publiksnitt på över 10 000 åskådare i Globen i höstas, fotbollssektionens försäljning av Stefan Rehn, spel i Cupvinnarcupen och en förväntad god reklamkonjunktur efter SM-finalspelet i fotboll 1988, är frågan i högsta grad berättigad.

Den redovisade förlusten överraskade alla, som vid det förra årsmötet i maj 1989 fick höra att den ekonomiska utvecklingen fram till årsmötet i år, allt enligt föreningens huvudstyrelse, gav hopp om att 1989 skulle bli ett ekonomiskt framgångsrikt år.

DE SPORTSLIGA framgångarna avspeglas inte minst i 1989 års redovisade intäkter. Trots en betydligt lägre ersättning från Djurgårdens AB än vad bolaget utlovat, steg föreningens intäkter jämfört med 1988 med 8 146 000 kronor, eller omräknat med 28 procent.

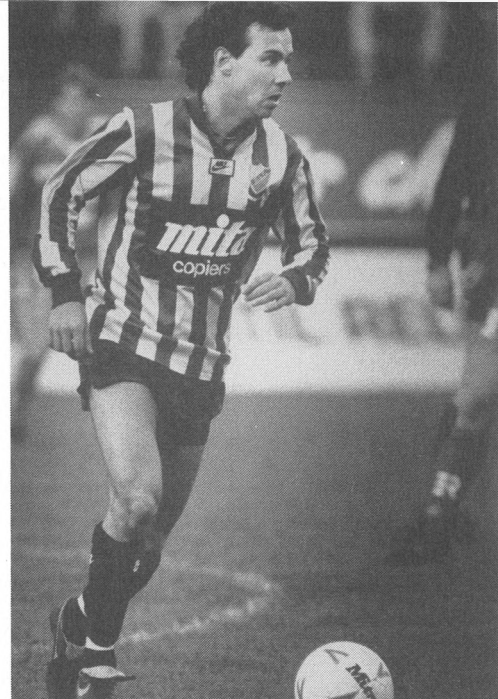
Men genom att kostnaderna samtidigt tilläts stiga med hela 8 445 000 kronor ökades föregående års förlust under verksamhetsåret 1989 med 299 000 kronor till 1 471 000 kronor.

Tabellen här nedan visar att särskilt en post svarat för en stor del av ökningen.

Intäkter	1989	1988	Förändr
Tävlingsverksamhet	19.216	12.013	+7.203
Ersättning från DIF AB	3.712	5.370	-1.658
Reklam, tidning, medlemsblad	3.090	2.655	+ 435
Spelarövergångar	4.025	2.699	+1.326
Lotterier, bingo	2.194	1.429	+ 765
Medlemsavgifter	1.321	1.125	+ 196
Bidrag, anslag	2.146	2.180	- 34
Övriga verksamhetsintäkter	1.912	2.051	- 39
Ränteintäkter	80	28	+ 52
Summa intäkter	37.696	29.550	+8.146
Kostnader			
Tävlingsverksamhet	9.427	6.867	+2.560
Spelarövergångar	2.937	2.034	+ 903
Löner och lönebikostnader	16.350	11.905	+4.445
Resor och traktamenten	4.395	4.643	- 248
Lokal och kontorskostnader	2.030	1.317	+ 713
Datakostn. & externa tjänster	1.107	848	+ 259
Övriga verksamhetskostnader	2.040	2.389	- 349
Räntekostnader	762	651	+ 111
Avskrivningar	119	68	+ 51
Summa kostnader	39.167	30.722	+8.445
Förlust 1.471	1.172*	+ 299	

TABELL 1: Resultaträkning för verksamhetsåret 1989. Summorna är uttryckta i tusen kronor (tkr). Som framgår av nedanstående resultaträkning svarar posten "löner och lönebikostnader" för mer än hälften av denna kostnadsökning.

Vid årsmötet i maj i år valde huvudstyrelsen att förklara 1989 års förlust genom att redovisa hur

Om försäljningen för stora pengar av Stefan Rehn inte blivit av hade Djurgårdens fotbollssektion levt under en ekonomiskt mycket bekymmersam situation idag.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

denna kunde härledas utifrån budgetavvikelser för de olika sektionerna.

Sektioner		Kostnader	Intäkter	Resultat
Fotboll	Utfall	10.146	7.849	-2.297
	Budget	7.124	7.190	+ 66
	Avvikelse	-3.022	+ 659	-2.363
Fotboll U	Utfall	1.877	1.353	- 524
	Budget	1.587	1.587	0
	Avvikelse	- 290	- 234	- 524
Ishockey	Utfall	18.948	21.029	+2.081
	Budget	11.819	12.740	+ 921
	Avvikelse	- 7.129	+8.289	+1.160
Ishockey U	Utfall	1.417	1.275	- 142
	Budget	376	590	+ 214
	Avvikelse	-1.041	+ 685	- 356
Kansli	Utfall	5.231	4.896	- 335
	Budget	3.330	3.209	- 121
	Avvikelse	-1.901	+1.687	- 214
Boxning	Utfall	235	233	- 2
	Budget	274	76	- 198
	Avvikelse	+ 39	+ 157	+ 196
Övriga sekt.	Utfall	1.234	982	- 252
	Budget	1.174	1.105	- 69
	Avvikelse	- 60	- 123	- 183
Föreningen tot.	Utfall	39.088	37.617	-1.471
	Budget	25.684	26.497	+ 813
	Avvikelse	-13.404	+11.120	-2.284

TABELL 2: Budgetavvikelser under verksamhetsåret 1989. Följande budgetavvikelser har förväntat en budgeterad vinst på 813 000 kronor till en redovisad förlust på 1 471 000 kronor. Summorna är uttryckta i tusen kronor (tkr).

Enligt nuvarande organisation är det Djurgårdens IF:s huvudstyrelse som har det övergripande juridiska och ekonomiska ansvaret för föreningens verksamhet. Innebörden av detta är att det är huvudstyrelsens viktigaste uppgift att godkänna sektionstyrelsernas budgetar och svara för den löpande kostnadskontrollen och budgetuppföljningen.

Av 1989 års resultat och ovan redovisade budgetavvikelser framgår att huvudstyrelsen ånyo misslyckats i denna viktiga uppgift.

LÅT OSS titta lite närmare på dessa budgetavvikelser och av utrymmesskäl begränsa oss till fotbollssektionen, som svarade för såväl den största enskilda förlusten som för den största budgetavvikelsen.

	Utfall	Budget	Avvikelse
Försäljning Stefan Rehn	+2.800	0	+2.800
Övriga spelarförsäljn.	+ 194	+1.100	- 906
Spelarköp	-1.940	-1.500	- 440
Försäljningar/köp, netto	-1.746	- 400	-1.346
Ers. från DIF AB, reklam	+1.965	+3.500	-1.535
Övriga intäkter	+2.890	+2.590	+ 300
S:a intäkt minus spelarköp	5.909	5.690	+ 219
Kostnader exkl. spelarköp	8.206	5.624	-2.582
Resultat	-2.297	+ 66	-2.363

TABELL 3: Fotbollssektionens negativa utfall, trots den inkomstbringande försäljningen av Stefan Rehn till Everton i engelska ligan, och budgetavvikelser för verksamhetsåret 1989 kan redovisas enligt följande. Summorna är uttryckta i tusen kronor (tkr).

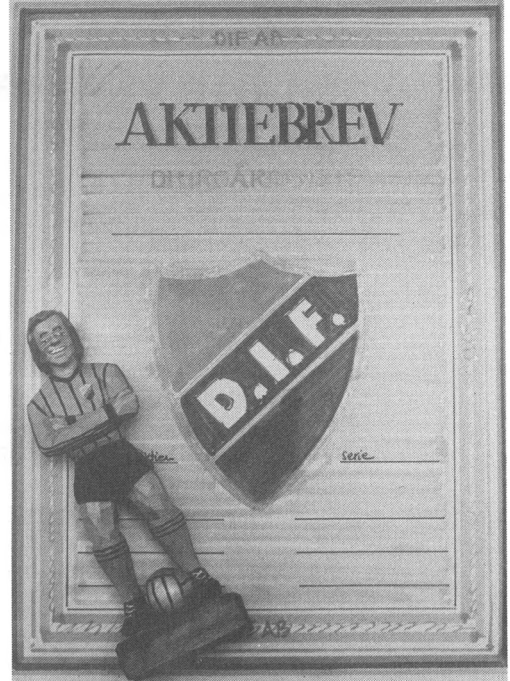
Trots en obudgeterad intäkt från försäljningen av Stefan Rehn på enligt uppgift 2 800 000 kronor redovisar fotbollssektionen som framgår ovan en förlust 1989 på 2 297 000 kronor. Spelarförsäljningar, minus spelarköp, skulle enligt budget få kosta 400 000 kronor. Utfallet blev minus 1 746 000 kronor. Orsaken till denna avvikelse är att spelarförsäljningen av Kjetil Osvold och Joacim Sjöström, som budgeterats som intäkt 1989, kom att resultatavräknas redan 1988.

Med denna intäkt hade fotbollssektionen redovisat en positiv budgetavvikelse av försäljning och köp av spelare på plus 354 000 kronor 1989 i stället för som nu en negativ budgetavvikelse på minus 1 346 000 kronor. Å andra sidan hade då en motsvarande resultatförsämring uppkommit redan 1988.

Utöver den löpande kostnadskontrollen och budgetuppföljningen är även en av huvudstyrelsens viktigaste uppgifter att kontrollera och övervaka verksamheten i DIF AB, som har ensamrätten till försäljningen av föreningens reklam och sponsring. Enligt budget hade DIF AB utlovat att bolaget 1989 skulle tillföra fotbollssektionen 3 500 000 kronor. Ersättningen inklusive intäkter av den reklam som av bolaget direktsåls till fotbollssektionen blev endast 1 965 000 kronor, dvs 1 535 000 kronor lägre än utlovat.

Fotbollssektionen informerades om detta först i slutet av oktober 1989, då det framkom att bolaget helt missbedömt sina kostnader.

Som framgår ovan redovisar fotbollssektionen på kostnadssidan, exklusive spelarköp, en negativ budgetavvikelse på 2 582 000 kronor. Det motsvarar hela 45 procent av de för verksamhetsåret budgeterade kostnaderna. Oavsett de förklaringar som lämnas till denna budgetavvikelse i form av mer eller mindre oförutsedda eller extraordinära kostnader, måste man som medlem tycka att ett kostnadsöverdrag av denna storleksordning är helt oacceptabelt – inte minst mot bakgrund av de siffror som blev bekanta vid årsmötet.

Fotbollssektionens ekonomi har fallit bl a på att bolaget (DIF AB) inte kunnat betala de utlovade pengarna och att inga besked givits till djurgårds-fotbollen om detta.

FOTO: TOMAS ONEBORG

EN VIKTIG förutsättning för en effektiv budgetuppföljning är en fungerande redovisning, som löpande ger en korrekt ekonomisk information om hur verksamheten resultatmässigt utvecklas och framför allt då i förhållande till gällande budget. Enligt fotbollssektionen har denna inte under 1989 fått någon tillfredsställande ekonomisk redovisning. De rapporter sektionen fått menar man inte varit av den kvaliteten att de kunnat användas som underlag för några neddragningar på kostnadssidan.

Enligt Djurgårdskansliets uppfattning har däremot den löpande rapporteringen till sektionerna av verksamheternas kostnader och intäkter varit tillfredsställande. Den aktuella frågan hur huvudstyrelsen under 1989 utfört sin budgetuppföljning ställdes vid årsmötet. Svaret blev mest en genomgång av vikten att redovisa förskott och uppräta korrekta bokföringsunderlag.

Ett försök till analys av fotbollssektionens utfall 1989 visar att de uteblivna intäkterna från spelarförsäljningarna och DIF AB uppvägs av den obudgeterade intäkten från försäljningen av Stefan Rehn. Den redovisade förlusten kan därför huvudsakligen härledas utifrån de negativa budgetavvikelserna på kostnadssidan.

Själv menar fotbollssektionen att den har en kostnadskostym som är drygt 1,5 miljoner kronor för stor, förutsatt att 1989 års budgeterade intäktsnivå kan uppnås.

DETTA ÄR en verklighet som Djurgårdens fotbollssektion delar med de flesta andra allsvenska klubbar. Allsvensk fotboll går i dag, med något undantag, inte ihop ekonomiskt. Minskade publikintäkter och en kostnadsnivå som drivits upp av klubbar med en osedvanligt god ekonomisk ställning – bl a Malmö FF och IFK Göteborg – har skapat en ond cirkel för elitfotbollen. När det gäller Djurgårdens fotboll gäller det att på något sätt försöka bryta denna cirkel. Det kommer att bli en tuff men nödvändig uppgift för fotbollssek-

SPECIAL OM DJURGÅR'NS EKONOMI

tionen, som inte minst kommer att ställa krav på en bättre redovisning, kostnadskontroll och budgetuppföljning än den som enligt uppgift förekommit under 1989.

HUVUDSTYRELSEN SKRIVER i 1989 års förvaltningsberättelse; "För styrelsens del är det givetvis inte tillfredsställande att tvingas konstatera att det uppsatta målet om ett nollresultat 1989, endast blev en önskedröm."

Inte heller verkar det som det uppsatta målet att föreningen skall vara skuldfri 1991 skall kunna infrias. Istället har skulderna liksom de balanserade förlusterna ökat såväl 1988 som 1989.

Som framgår av balansräkningen här nederst på den här sidan, har de balanserade förlusterna under de två senaste åren ökat från 5 673 000 kronor till 8 316 000 kronor.

Hade inte försäljningen av Stefan Rehn kommit till stånd så hade föreningens balanserade förluster den 31 december 1989 uppgått till hela 11,1 miljoner kronor. Då hade det varit tveksamt om föreningen funnits kvar idag. Detta belyser allvaret i föreningens ekonomiska situation.

De balanserade förlusterna motsvarar en kapitalbrist i föreningen. I den mån som dessa balanserade förluster inte täcks av långfristiga skulder utan finansieras av kortfristiga skulder, utgör de också en likviditetsbrist. Per den 31 december 1989 kan denna likviditetsbrist, enligt balansräkningen, uppskattas till storleksordningen 4,9 miljoner kronor.

Denna brist på likviditet är helt ohållbar att leva med i längden. Det fattas alltså pengar i

kassan att betala löpande räkningar med. Det är ett förhållande som bl a gjort att utgivningen av denna tidning försenats.

Enda sättet att på kort sikt råda bot på den akuta likviditetssituationen är att sanera skuldsidan och skapa en bättre finansiell struktur genom att ersätta en erforderlig del av de kortfristiga skulderna med långfristiga banklån, som sedan enligt en plan återbetalas med de framtida vinsterna.

Denna fråga har diskuterats i huvudstyrelsen, men den har därvidlag inte lyckats i sina ansträngningar.

Åtgärderna att komma tillrätta med föreningens ekonomiska problem har varierat under de senaste åren. Vid årsmötet 1988 var lösningen en form av centralisering genom ändrade majoritetsförhållanden i huvudstyrelsen.

Vid årsmötet i maj framlades istället ett förslag om decentralisering, som närmare kommer att presenteras i kommande nummer av denna tidning. Genom det nu framlagda förslaget skall såväl det sportsliga som det ekonomiska ansvaret ligga hos styrelsen i varje enskild sektion. En förutsättning för detta är att sektionerna ombildas till egna föreningar. Det är logiskt att varje sektionsstyrelse får såväl det sportsliga som det ekonomiska ansvaret för sin verksamhet. Närheten till skulderna bör medföra, som någon uttryckt det, att sektionerna handlar annorlunda än vad de hittills gjort.

Vi får hoppas att den nya organisationsmodellen, skall innebära att man kan gå från ord till handling när det gäller att bringa balans mellan kostnader och intäkter för en mer långsiktig lösning av föreningens ekonomiska problem.

TABELL 4: Balansräkningen för Djurgårdens IF under verksamhetsåret 1989. Som framgår av uppställningen här nedan har förlusterna på två år ökat från 5.673.000 kronor till 8.136.000 kronor.

	89-12-31	88-12-31		89-12-31	88-12-31
TILLGÅNGAR OCH BALANSERADE FÖRLUSTER			SKULDER OCH FONDER		
<u>Omsättningstillgångar</u>			<u>Kortfristiga skulder</u>		
Likvida medel	838	851	Leverantörsskulder	1.746	1.668
Kundfordringar	179	680	Upplupna intäkter och förutbetalda kostnader	2.503	2.780
Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter	352	824	Skuld till DIF AB	3.130	2.393
Fordran spelarförsäljningar	117	1.155	Övriga kortfristiga skulder	1.846	948
Övriga fordringar	2.785	1.084	<u>Summa kortfristiga skulder</u>	<u>9.225</u>	<u>7.789</u>
Lager	-	6	<u>Långfristiga skulder</u>		
<u>Summa omsättningstillgångar</u>	<u>4.271</u>	<u>4.600</u>	Checkkredit (limit 1.000)	1.000	1.000
<u>Anläggningstillgångar</u>			Factoringkredit	69	368
Inventarier	285	298	Lån från DIF AB	2.500	2.500
Aktier i Elitserieföreningen	10	10	Övriga lån	67	77
<u>Summa anläggningstillgångar</u>	<u>295</u>	<u>308</u>	<u>Summa långfristiga skulder</u>	<u>3.636</u>	<u>3.945</u>
<u>Balanserade förluster</u>			<u>Fonder</u>		
Vid årets början	6.845	5.673	Ernst Nilssons Fond	21	19
Årets förlust	1.471	1.172			
<u>Summa balanserade förluster</u>	<u>8.316</u>	<u>6.845</u>			
SUMMA TILLGÅNGAR OCH BALANSERADE FÖRLUSTER	<u>12.882</u>	<u>11.753</u>	SUMMA SKULDER OCH FONDER	<u>12.882</u>	<u>11.753</u>

LÄR KÄNNA THE WONDERFUL WORLD OF SILJA

Den vita fågeln som trollar fram regnbåg-
gens alla färger mellan himmel och hav,
symbolen för The Wonderful World of Silja,
kommer du att möta i många sammanhang.
Den är värd att lära känna, inte bara som
symbol, utan i verkliga livet när du är gäst
hos oss på Silja.

Du ska veta att vi alltid ser dig som vår
hedersgäst. Till sjöss och i land, på din fritid
och semester, på konferens och i
ditt arbete. Varje gång vill vi ge
dig all den kvalitet och komfort,
personliga service och omtanke
som står i vår makt. Vi vill
göra din upplevelse till något över för-
väntan. Vi vill se dig som ständig stamgäst.

I höst hälsar vi dig välkommen ombord
på vårt nya fartyg – Silja Serenade – till
Helsingfors. Det kommer att överträffa allt
vad du tidigare kunnat drömma om. Men i
väntan på någonting gott, kan du upptäcka
en hel värld full av underbara upplevelser
redan i dag.

The Wonderful World of Silja.

SILJA LINE

Stockholm 08-222140. Västerås 021-180155.
Linköping 013-114130.

Expressenkrönikor talar ut om Black Army

Det var verkligen ett sanningsord i sommartid. Mats Olsson, nöjesreporter på Expressen, är så länge bosatt i New York, tar vid årskiftet över sportkommenterandet efter katastrofen Steffo Törnqvist.

Olsson har redan bekant färg, i ett "sommarpptarprogram" i början av augusti. På tal om fotbollshuliganer:

– Jag kan förstå folk som blir brottslingar, men jag kan ta mig f-n inte förstå folk som går på fotboll för att bråka. AIK:s Black Army, t ex, slogs som galningar under en bortamatch i Norrköping och dagen efter försvarade sig Black Armys ordförande i radio och hävdade att 'de som bråkade var inte riktiga AIK-fans och dessutom var det nog arrangörernas

fel också eftersom det legat lösa plankor framför läktarna där AIK:arna fanns'.

Mats Olsson fortsatte:
– Om de inte var riktiga AIK:are, varför stoppade i så fall inte Black Army bråket. De som bråkade var ju kanske 30 personer, Black Army-gänget 300?
Och vidare:
– När jag ser en lös plankor tänker jag 'där lig-

ger en lös plankor'. Men en Black Army-anhängare tänker 'där ligger en lös plankor. Den kan jag slå i huvudet på någon'.

Mats Olssons glasklara sammanfattning lovar mycket gott för framtida krönikor i Expressen:

– Sanningen är att Black Army är en samling feiga rättor.
Det är så sant som det är sagt.

Ur fablernas (sanna) värld

Även 400-åriga Fantomen tar då och då ett nappatag med AIK:arna. Den här bildrutan har vi hämtat ur Fantomen nr 4/1990, och den visar ju tydligt hur det går till. Teckningen har Jaime Vallvé utfört och den fyndiga texten är skriven av Norman Worker. Grattis grabbar, ni och den vandrande vålnaden fattar vad det handlar om.

Inte lätt heta Anders Hedberg

Det har inte gått alltför många månvarv sedan Mr Besserwisser himself, Anders Hedberg, i kollegan AIK-nytt gick till generalangrepp på Djurgården. Så här skrev Hedberg:

"Det kan bli sämre tider även för Djurgården när laget som har seriens högsta medelålder faller på antingen just ålderssammansättningen eller måttnad eller bådadera..."

Tja, det är ju alltid lätt att vara efterklok. Men låt oss bara konstatera: Djurgården vann SM-guldet, AIK höll på att åka ur även om laget till slut lyckades hanka sig med.

Med sina "kloka värvningar" har AIK sedan 1984 då laget tog SM-guldet, aldrig lyckats bli bättre än åtta i elitseriens grundserie. Lysande, Hedberg. Och värvningen av Börje

Salming, 39, skall vi bara inte kommentera. Det kunde bli allt för grymt.

Anders Hedberg fortsatte sin artikel i AIK-nytt:

"När det gäller de värvningar AIK gjort... Åke Liljebjörn, Roger Öhman, Heinz Ehlers, Robert Burakowsky... alla unga, utvecklingsbara..."

Tja, säger vi. Liljebjörn har flyttat till Frölunda, Öhman till Malmö och det finns nog åtskilliga som skulle vilja bli av med både Ehlers och Burakowsky.

Men, skriver Hedberg, alla AIK-värvningar är inte unga och utvecklingsbara spelare. Det finns ju undantag. Vi citerar:

"Ett undantag är vår utlänning, "Sasja" Kozjevnikov, som...borde tillföra AIK en dimension som inte finns tillgänglig i Sverige".

Oj, oj, oj. Den enda dimension "Sasja" tillförde svensk hockey var att AIK som första och enda svenska klubb lyckades dumpa en värdelös spelare i ishockeyns U-land England. Snacka om att kasta pengar i sjön.

Den numera berömda sidan ur AIK-nytt, där Anders Hedberg visade sig ha fel i precis allting. Och detta skall vara Sveriges bästa klubbtidning?

JULENYTT

"AIK" "hajar vi också tuggen"

med referens till artikeln i 100 ledarens 14 oktober 1989

Även 400-åriga Fantomen tar då och då ett nappatag med AIK:arna. Den här bildrutan har vi hämtat ur Fantomen nr 4/1990, och den visar ju tydligt hur det går till. Teckningen har Jaime Vallvé utfört och den fyndiga texten är skriven av Norman Worker. Grattis grabbar, ni och den vandrande vålnaden fattar vad det handlar om.

Anders Hedberg

Gubbarna från vänster, övre raden: Per Lövfors, Bosse Pettersson, Hans "Tjalle" Mild, Inge Karlsson, Birger Jacobsson, Bosse Andersson och Leif "Chappe" Eriksson. Nedre raden: Stig "Särna" Åkerström, Per-Olof "X-et" Eriksson, Hasse Nilsson, Tommy Berggren, Tord "Tosse" Mattsson och sist men inte minst, Kjell Karlsson.

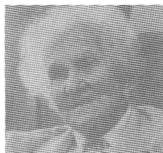
Veteranerna kan än

Håret har glesnat lite - inte så lite, förresten, på några av dem - men ränderna sitter verkligen i. För visst känner ni väl igen grabbarna (gubbarna) på bilden här ovan. Det är kämparna i Djurgårdens veteranlag som under sommaren förtjuste publiken på Björk-övallen i vackra Roslagen, spelade mot

Rådmanö SK. Veteranerna, anförda av Hans "Tjalle" Mild, visade att de gamla takterna sitter i. Med god hjälp av tvåmålsskytten Tommy Berggren vände veteranlaget pausunderläge med 0-2 till seger med 5-2.

Fullt rättvist, givetvis. Starkt, gubbar.

Jenny minns sin 'Kalle-Köping'

- Jag håller alltså på Djurgår'n. Inget AIK för mig.

Det säger Jenny Gustafsson, 98, från Västmanlandsmetropolen Köping.

Jenny är änka efter fotbollslégendaren Kalle Gustafsson, "Köpings-Gustafsson" eller bara "Kalle Köping", en av de stora inom djurgårdsfotbollen.

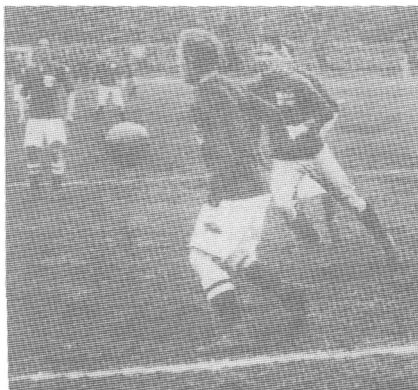
I en intervju i tidningen Bergslags-Bladet berättar vitala Jenny om sin make och om villkoren för fotbollsspelarna på den tiden. Den intressanta intervjun är gjord av Bbl:s Birgitta Gustafsson och vi saxar friskt:

- Under första världskriget brukade jag skicka matsäck med Kalle när han skulle till Stockholm och spela. Det mesta skedde ju på ideell väg, det var knappt att klubben hade råd att bjuda på mat på den tiden.

Kalle bodde kvar i Köping under hela sin aktiva tid i Djurgården. Han pendlade till Stockholm.

- En gång när tåget var försenat och det inte fanns någon hyrbil utanför stationen fick Kalle springa till Stadion för att hinna till matchen.

Jenny och Kalle gifte sig 1914 efter

En historisk bild. Kalle "Köping" krukar in 2-0 på Danmark. Året är 1916, platsen är Stadion. Sverige vann med 4-0. Tv: Jenny Gustafsson, 98 år.

förlovningen 1912, samma år som Stockholms-OS. Kalle var en av dem som byggde djurgårdsfotbollen stark. Han spelade 32 landskamper och otaliga matcher för hemmaklubben Köpings IS (KIS) samt för Djurgården under sin aktiva tid mellan 1903 och 1929.

Köpings-Kalle, som efter karriären tillsammans med sin Jenny öppnade sportaffär i hemstaden, avled 1960.

Jenny bor på ett pensionärshem idag. Hennes rum är fyllt av minnen efter maken och dessutom en stor TV. Tips-Extra är ett av favoritprogrammen.

Och så håller hon på Djurgården. Förstås.

VI GRATULERAR

85 år. **September, 1:** Axel Jonsson, Bromma. **November, 15:** Nils Landelius, Skärholmen.

80 år. **Augusti, 13:** Hugo Erik Carlsson, Täby. **21:** Noomi Minding, Linköping. **23:** Gunnar Norrhammar, Lidingö. **23:** Aina Ekvall, Johanneshov. **November, 5:** Enar Larsson, Stockholm.

75 år. **Augusti, 1:** Sigge Nilsson, Bromma. **September, 15:** Sigrid Hermansson, Vällingby. **26:** Henry Gustafsson, Stockholm. **28:** Lennart Ågren, Danderyd. **Oktober, 6:** Gösta Hedlund, Saltsjöbaden. **8:** Sven Eklöv, Stockholm. **11:** Åke Svensson, Vällingby. **12:** Lennart Järnelius. **November, 8:** Märta Gustavsson, Stockholm. **16:** Harry Sundin, Täby.

70 år. **Augusti, 5:** Folke Pettersson, Södertälje. **17:** Gunnar Abrahamsson, Uppsala. **September, 2:** Julius Orust. **7:** Kurt Kraft, Vätö. **12:** Torsten Bohman, Stockholm. **14:** Per-Olof Bergström, Stockholm. **27:** Karl Henry Thunholm, Stockholm. **Oktober, 8:** Alice Sandström, Älvsjö. **10:** Bertil Westman, Ingarö. **10:** Rudolf Dahlberg, Solna. **18:** Maja-Brita Svensson, Bromma. **24:** Torsten Roberg, Enköping. **29:** Per-Olof Jihde, Sollentuna. **November, 9:** Harry Falkenbäck, Helsingborg. **20:** Curt Lidgren, Solna.

60 år. **Augusti, 4:** Gunnel Unnbom, Luleå. **29:** Hans Danielsson, Bandhagen. **September, 3:** John Gäddman, Johanneshov. **26:** Lennart Reuterwall, Stockholm. **29:** Lennart Carlsson, Johanneshov. **Oktober, 20:** Yngve Hermansson, Skärplinge. **21:** Jan Holmgren, Nacka. **November, 3:** Lars Nilsson, Farsta. **10:** Olov Nilsson, Enskede. **24:** Stig du Rees, Farsta.

50 år. **Augusti, 2:** Bo Henry Carlsson, Bromma. **2:** Eddie Wingren. **3:** Åke Larsson, Vällingby. **4:** Jan Rönngren, Bandhagen. **9:** Erland Sannerud, Järfälla. **14:** Hans Swedberg, Stockholm. **14:** Rolf Berg, Enebyberg. **22:** Leif Windmar, Sollentuna. **24:** Lillemor Bäckström, Heby. **27:** Lars Jonsson, Tyresö. **September, 12:** Rolf Flodin, Huddinge. **14:** Lennart Fernström, Hägersten. **15:** Jan-Erik Malmros, Märsta. **16:** Berndt Warneby, Täby. **17:** Margareta Holmberg, Farsta. **17:** Gulli Broman, Enskede. **18:** Bo Viktorsson, London. **18:** Gösta Andersson, Järfälla. **23 september:** Lennart Jansson, Stockholm. **Oktober, 3:** Sten Berglund, Gagnef. **3:** Per Arne Nilsson, Gävle. **3:** Tor Hultgren, Stockholm. **4:** Eckhardt Metzner, Järfälla. **6:** Maj-Britt Malmström. **6:** Ingbert Thörn, Eskilstuna. **11:** Margareta Linday, Stockholm. **16:** Kay Wieståhl, Färjestaden. **18:** Carl von Essen, Björnlunda. **18:** Günter Schwarz, Ingarö. **20:** Hans Nicolaisen, Lidingö. **24:** Kenneth Malmström, Stockholm. **25:** Bror Nordling, Tumba. **26:** Hans Andersson, Järfälla. **29:** Bo Tullberg. **November, 3:** Tomas Djulstedt, Tyresö. **3:** Sydney Onayemi, Stockholm. **4:** Per-Axel Nygren, Huddinge. **5:** Ove Andersson, Hägersten. **6:** Rolf Malmkvist, Vaxholm. **7:** Torbjörn Svensson, Spånga. **10:** Gunilla Wisén. **10:** Nils-Erik Eriksson, Linköping. **12:** Kurt Svensson, Vallentuna. **14:** Arne Nilsson, Sollentuna. **15:** Roland Lindqvist. **16:** Curt Svensson, Bromma. **22:** Göran Befrits, Stockholm. **23:** Inga-Britt Malmaeus, Solna. **25:** Börje Andersson, Norrtälje. **27:** Åke Edström, Jönköping. **28:** B-Å Jansson, Saltsjöbaden.

**Gör som Djurgårdens fotboll och ishockey
köp materialet från
lagsportspecialisterna**

**BUTIK:
Mitt i City
Kungsgatan 55
08/11 34 83
08/20 02 49**

**STOCKHOLMS
VELO**

**UTSTÄLLNING o. KONTOR
5 min från Globen
Sköndalsväg 126
08/604 13 15
Mobil 010/36 97 34**

**team VELO
VELO
Klubbförsäljning**

Ishockey - Bandy - Fotboll - Basketboll - Handboll - Innebandy - Baseboll